

Lovtidende A

2023

Udgivet den 5. december 2023

29. november 2023.

Nr. 1435.

Bekendtgørelse om merværdiafgift (momsbekendtgørelsen)¹⁾²⁾

I medfør af § 13, stk. 1, nr. 17, og stk. 3, § 29, stk. 4, § 34, stk. 1, nr. 5, og stk. 4, 5 og 9, § 35, stk. 1, nr. 2, § 36, stk. 1, nr. 2, og stk. 7, § 37, stk. 4, § 38, stk. 4, § 42, stk. 5, § 43, stk. 4, § 45, stk. 17, § 46, stk. 15, § 46 b, stk. 2, § 51, stk. 3, § 51 b, stk. 2, § 52 a, stk. 9, § 52 c, stk. 6, § 53, stk. 1, § 54, stk. 1 og 2, § 55, § 55 c, stk. 2, § 55 e, § 57, stk. 1, 62 a, stk. 6, § 64, stk. 1, § 66 k, § 66 u, § 68 a, stk. 2, § 71 a, stk. 3, § 72, stk. 5, § 73 a, stk. 3, § 78, stk. 2, § 80, stk. 5 og § 81, stk. 2, i momsloven, jf. lovebekendtgørelse nr. 1021 af 26. september 2019, som ændret ved lov nr. 1295 af 5. december 2019, lov nr. 810 af 9. juni 2020, lov nr. 1240 af 11. juni 2021, lov nr. 832 af 14. juni 2022, lov nr. 904 af 21. juni 2022 og lov nr. 755 af 13. juni 2023 og § 35, stk. 1-4, i skatteforvaltningsloven, jf. lovebekendtgørelse nr. 835 af 3. juni 2022, fastsættes:

Kapitel 1

Afgiftsfritagelse for velgørende arrangementer

§ 1. Tilladelse til afgiftsfritagelse for afholdelse af velgørende arrangementer efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 17, kan gives til følgende arrangementer:

- 1) Et månedligt arrangement af op til 3 dages varighed.
- 2) Et årligt arrangement af op til 14 dages varighed, eller 2 arrangementer af op til 8 dages varighed.
- 3) Ensartede, sammenhængende arrangementer, der afholdes én gang årligt over enkelte dage, i flere på hinanden følgende uger eller måneder, med en samlet varighed på ikke over 14 dage.

Stk. 2. Hvis særlige omstændigheder taler derfor, kan Skatteforvaltningen efter anmodning give tilladelse til, at tidsperioderne nævnt i stk. 1 overskrides i en periode, som fastsættes af Skatteforvaltningen i hvert enkelt tilfælde.

¹⁾ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, EF-Tidende 1986, nr. L 326, side 40, Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2006, nr. L 347, side 1, Rådets direktiv 2006/138/EF af 19. december 2006 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem hvad angår anvendelsesperioden for merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser, EU-Tidende 2006, nr. L 384, side 92, Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 11, Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat, EU-tidende 2008, nr. L 44, side 23, Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på at forebygge momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet, EU-Tidende 2009, nr. L 14, side 7, Rådets direktiv 2009/69/EF af 25. juni 2009 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår afgiftssvig i forbindelse med indførsel, EU-Tidende 2009, nr. L 175, side 12, Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b og c, i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, EU-Tidende 2009, nr. L 292, side 5, Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009 om ændring af visse bestemmelser i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2010, nr. L 10, side 14, Rådets direktiv 2010/23/EU af 16. marts 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2010, nr. L 72, side 1, Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne, EU-Tidende 2010, nr. L 189, side 1, og Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2013, nr. L 201, side 4, Rådets direktiv 2017/2455 af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtigelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer, EU-Tidende 2017, nr. L 348, side 7, Rådets direktiv 2019/1995/EU af 21. november 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår bestemmelser om fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer, EU-Tidende nr. L 310, side 1, Rådets direktiv 2020/284 af 18. februar 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår indførsel af visse krav til betalingstjenesteudbydere, EU-Tidende 2020, nr. L 62, side 7 og Rådets afgørelse (EU) 2020/1109 af 20. juli 2020 om ændring af direktiv (EU) 2017/2455 og (EU) 2019/1995, for så vidt angår datoerne for gennemførelse og anvendelse som reaktion på covid-19-pandemien, L 244, side 3. I bekendtgørelsen er der medtaget visse bestemmelser fra Rådets forordning (EF) nr. 1186/2009, Rådets forordning (EU) nr. 904/2010, Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 2020/194. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i bekendtgørelsen er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.

Kapitel 2

Afgiftsfrihed ved visse former for indførsel fra steder uden for EU

§ 2. Der kan ske afgiftsfri indførsel her til landet af varer fra steder uden for EU i samme omfang og på samme vilkår, som er fastsat for endelig toldfrihed efter Rådets forordning (EF) nr. 1186/2009 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter. Der kan dog ikke ske afgiftsfri indførsel af varer, der er omfattet af forordningens afsnit II, kapitel V, VI, XI og XIV samt af artikel 104, litra q.

§ 3. Ved indførsel af motorkøretøjer som flyttegods indrømmes kun afgiftsfrihed, når køretøjet udelukkende anvendes privat.

§ 4. Der kan ske afgiftsfri indførsel af investeringsgoder og andet udstyr som led i overflytning af aktiviteter, hvis varerne er bestemt til udøvelse af en aktivitet, der ikke er afgiftsfritaget efter momslovens § 13. Der kan dog ikke ske afgiftsfri indførsel af investeringsgoder, for hvilke der ikke er fradragsret for indgående afgift efter momslovens § 42, stk. 1, eller for hvilke der alene er begrænset fradragsret efter momslovens § 42, stk. 3.

§ 5. Der kan ske afgiftsfri indførsel af audiovisuelt materiale af uddannelsesmæssig, videnskabelig eller kulturel karakter, jf. bilag 1 til Rådets direktiv 2009/132/EF om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b og c, i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, uanset hvilken anvendelse, de er bestemt til, hvis materialet er fremstillet af FN eller af en af FN's særorganisationer.

Stk. 2. Der kan ske afgiftsfri indførsel af samlerobjekter og kunstgenstande af undervisningsmæssig, videnskabelig eller kulturel karakter, hvis de ikke er bestemt til salg, og de indføres af institutioner, der er godkendt til toldfrihed efter Rådets forordning (EF) nr. 1186/2009.

Stk. 3. Der kan ske afgiftsfri indførsel af officielle publikationer, der udsendes som led i udøvelsen af offentlig myndighed i steder uden for EU samt af internationale organisationer, offentligretlige institutioner og organer etableret i steder uden for EU, hvis der er betalt afgift af publikationerne i steder uden for EU, og den betalte afgift ikke er godtgjort ved udførslen.

Stk. 4. Der kan ske afgiftsfri indførsel af tryksager, der udsendes ved valg til Europa-Parlamentet, eller som ved nationale valg i oprindelseslandet for tryksagerne udsendes af officielt anerkendte, udenlandske politiske organisationer, hvis der er betalt afgift af tryksagerne i steder uden for EU, og den betalte afgift ikke er godtgjort ved udførslen.

§ 6. Der indrømmes afgiftsfrihed for forsøgsdyr, der indføres af institutioner godkendt til toldfrihed efter Rådets for-

ordning (EF) nr. 1186/2009, når de pågældende forsøgsdyr er erhvervet vederlagsfrit.

§ 7. Der indrømmes afgiftsfrihed for varer, der af myndigheder eller velgørende organisationer godkendt til toldfrihed efter Rådets forordning (EF) nr. 1186/2009 indføres til generelle formål i forbindelse med velgørende eller filantropisk virke, såfremt varerne er erhvervet vederlagsfrit.

§ 8. Der indrømmes afgiftsfrihed for varer til handicappede, såfremt varerne indføres af institutioner og organisationer, som hovedsageligt uddanner eller bistår handicappede, og varerne er modtaget som gave, jf. stk. 2 og 3.

Stk. 2. Afgiftsfriheden efter stk. 1 for indførsler til fordel for blinde kan indrømmes for andre varer end de, der er nævnt i Rådets forordning (EF) nr. 1186/2009, bilag III og IV.

Stk. 3. Afgiftsfriheden efter stk. 1 for indførsler til andre handicappede end blinde kan indrømmes, selv om tilsvarende varer fremstilles i EU.

§ 9. Der indrømmes afgiftsfrihed for varer, der fra en privatperson uden for EU sendes til en privatperson her i landet i en småforsendelse uden erhvervsmæssig karakter, når forsendelsen

- 1) finder sted lejlighedsvis,
- 2) udelukkende indeholder varer, der er bestemt til modtageren eller dennes families personlige brug eller forbrug, og som hverken ved deres beskaffenhed eller mængde kan give anledning til tvivl om, at de er bestemt til ikke erhvervsmæssige formål,
- 3) består af varer, hvis samlede værdi ikke overstiger 360 kr., jf. dog stk. 2, og
- 4) sendes til modtageren uden nogen form for vederlag.

Stk. 2. Såfremt en forsendelse indeholder varer til en værdi, der overstiger 360 kr., er forsendelsen i sin helhed udelukket fra afgiftsfriheden.

Stk. 3. Der indrømmes ikke afgiftsfrihed for tobaksvarer, alkoholholdige drikkevarer, parfume og toiletvand.

§ 10. Varer fra Den Tjekkiske Republik, Estland, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien, Slovakiet eller Cypern, som er ankommet til det danske toldområde inden den 1. maj 2004 og ved ankomsten henføres under en ordning for midlertidig opbevaring, aktiv forædling eller midlertidig indførsel med fuldstændig fritagelse for told og afgifter eller oplægges på toldoplæg, på frilager eller i Københavns Frihavn, kan forblive under ordningen i den periode, der blev fastsat og på de betingelser, der var gældende ved varernes henførsel under ordningen. Tilsvarende gælder for varer, som inden den 1. maj 2004 i et af de i 1. pkt. nævnte 10 lande blev anbragt under en forsendelses- eller transportordning mellem EU og det pågældende land.

Stk. 2. Varer, der fra og med den 1. maj 2004 fraføres de i stk. 1 omhandlede ordninger, skal afgiftsberigtiges ved

2) Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, som er nødvendige for anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1186/2009 af 16. november 2009 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter, EU-Tidende 2009, nr. L 324, side 23, Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift, EU-Tidende 2010, nr. L 268, side 1, og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15. marts 2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2011, nr. L 77, side 1.

fraførslen, jf. dog stk. 3 og 4, medmindre de udføres til et sted uden for EU.

Stk. 3. Der skal ikke betales afgift for transportmidler, der ophører med at være under ordningen for midlertidig indførsel, når

- 1) transportmidlet inden indførslen her til landet er erhvervet i overensstemmelse med de almindelige regler for merværdiafgift (omsætningsafgift) i et af de i stk. 1 nævnte 10 lande, uden at der er ydet afgiftsgodtgørelse ved udførslen,
- 2) transportmidlet er taget i brug inden den 1. maj 1996, eller
- 3) det skyldige afgiftsbeløb af transportmidlet udgør et beløb på 1.000 kr. eller derunder.

Stk. 4. Der skal ikke betales afgift af andre varer end transportmidler, der ophører med at være under ordningen for midlertidig indførsel, når varerne transporteres tilbage til det land, de blev udført fra til den person, som udførte dem.

§ 11. Varer fra Bulgarien eller Rumænien, som er ankommet til det danske toldområde inden den 1. januar 2007 og ved ankomsten henføres under en ordning for midlertidig opbevaring, aktiv forædling eller midlertidig indførsel med fuldstændig fritagelse for told og afgifter eller oplægges på toldoplag, på frilager eller i Københavns Frihavn, kan forblive under ordningen i den periode, der blev fastsat og på de betingelser, der var gældende ved varernes henførsel under ordningen. Tilsvarende gælder for varer, som inden den 1. januar 2007 i et af de i 1. pkt. nævnte to lande blev anbragt under en forsendelses- eller transportordning mellem EU og det pågældende land.

Stk. 2. Varer, der fra og med den 1. januar 2007 fraføres de i stk. 1 omhandlede ordninger, skal afgiftsberigtiges ved fraførslen, jf. dog stk. 3 og 4, medmindre de udføres til et sted uden for EU.

Stk. 3. Der skal ikke betales afgift for transportmidler, der ophører med at være under ordningen for midlertidig indførsel, når

- 1) transportmidlet inden indførslen her til landet er erhvervet i overensstemmelse med de almindelige regler for merværdiafgift (omsætningsafgift) i Bulgarien eller Rumænien, uden at der er ydet afgiftsgodtgørelse ved udførslen,
- 2) transportmidlet er taget i brug inden den 1. januar 1999, eller
- 3) det skyldige afgiftsbeløb af transportmidlet udgør et beløb på 1.000 kr. eller derunder.

Stk. 4. Der skal ikke betales afgift af andre varer end transportmidler, der ophører med at være under ordningen for midlertidig indførsel, når varerne transporteres tilbage til det land, de blev udført fra til den person, som udførte dem.

§ 12. Varer fra Kroatien, som er ankommet til det danske toldområde inden den 1. juli 2013 og ved ankomsten henføres under en ordning for midlertidig opbevaring, aktiv forædling eller midlertidig indførsel med fuldstændig fritagelse for told og afgifter eller oplægges på toldoplag, på frilager eller i Københavns Frihavn, kan forblive under ordningen i den periode, der blev fastsat og på de betingelser, der var

gældende ved varernes henførsel under ordningen. Tilsvarende gælder for varer, som inden den 1. juli 2013 i Kroatien blev anbragt under en forsendelses- eller transportordning mellem EU og Kroatien.

Stk. 2. Varer, der fra og med den 1. juli 2013 fraføres de i stk. 1 omhandlede ordninger, skal afgiftsberigtiges ved fraførslen, jf. dog stk. 3 og 4, medmindre de udføres til et sted uden for EU.

Stk. 3. Der skal ikke betales afgift for transportmidler, der ophører med at være under ordningen for midlertidig indførsel, når

- 1) transportmidlet inden indførslen her til landet er erhvervet i overensstemmelse med de almindelige regler for merværdiafgift (omsætningsafgift) i Kroatien, uden at der er ydet afgiftsgodtgørelse ved udførslen,
- 2) transportmidlet er taget i brug inden den 1. juli 2005, eller
- 3) det skyldige afgiftsbeløb af transportmidlet udgør et beløb på 1.000 kr. eller derunder.

Stk. 4. Der skal ikke betales afgift af andre varer end transportmidler, der ophører med at være under ordningen for midlertidig indførsel, når varerne transporteres tilbage til det land, de blev udført fra til den person, som udførte dem.

§ 13. Skatteforvaltningen kan, når kontrolmæssige hensyn taler herfor, fastsætte nærmere regler og kontrolforanstaltninger vedrørende de afgiftsfritagelser, der er fastsat i dette kapitel.

Kapitel 3

Udtagning til eget forbrug

§ 14. Landbrugsvirksomheder, der udtager egne produkter til forbrug, herunder til kost til virksomhedens ansatte, kan afgiftsberigtige produkterne på grundlag af de satser, som Skatterådet har fastsat for det pågældende indkomstår. De udtagne produkter skal anføres i afgiftsregnskabet.

§ 15. Restaurationsvirksomheder m.fl., der udtager kost til naturalafłønning af virksomhedens ansatte, kan afgiftsberigtige denne udtagning på grundlag af de satser, som Skatterådet har fastsat for det pågældende indkomstår.

§ 16. Virksomheder, der anvender et andet indkomstår end kalenderåret, skal anvende de satser, der efter §§ 14 og 15 gælder for det kalenderår, som indkomståret træder i stedet for.

Kapitel 4

Delvis fradragsret

§ 17. Ved beregningen af afgiftstilsvaret for den enkelte afgiftsperiode foretages i forbindelse med opgørelse af fradragsretten efter momslovens § 38, stk. 1, en foreløbig opgørelse af den del af afgiften på virksomhedens indkøb, der kan medregnes til den indgående afgift. Den foreløbige opgørelse foretages ved brug af en foreløbig fradragsprocent, som er opgjort på baggrund af fordelingen af omsætningen i det foregående regnskabsår, jf. 4. pkt., eller fordelingen af omsætningen i regnskabsåret før det foregående

regnskabsår, jf. 5. pkt. Der skal anvendes samme foreløbige fradragsprocent i hele regnskabsåret. Hvis den endelige fradragsprocent for det foregående regnskabsår er opgjort på det tidspunkt, hvor virksomheden indgiver afgiftsangivelsen for den første afgiftsperiode i det indeværende regnskabsår, anvendes denne fradragsprocent som den foreløbige fradragsprocent i det indeværende regnskabsår. Hvis den endelige fradragsprocent for det foregående regnskabsår ikke er opgjort på det tidspunkt, hvor virksomheden indgiver den første afgiftsangivelse i det indeværende regnskabsår, skal virksomheden i stedet anvende den efter stk. 2, 1. pkt., endeligt opgjorte fradragsprocent for regnskabsåret for det foregående regnskabsår. For nyetablerede virksomheder sker den foreløbige opgørelse i det første regnskabsår på grundlag af omsætningen i de enkelte afgiftsperioder. Fremkommer der ved beregning af fradragsprocenten decimaler, oprundes fradragsprocenten til nærmeste hele tal.

Stk. 2. Den endelige fradragsprocent for det foregående regnskabsår skal senest opgøres samtidig med angivelsen af afgiftstilsvaret i den afgiftsperiode, der omfatter den 6. måned efter udløbet af dette regnskabsår. Den endelige regulering af afgiftstilsvaret for det foregående regnskabsår som følge af den endeligt opgjorte fradragsprocent efter 1. pkt. skal foretages i den afgiftsperiode, der omfatter den 6. måned efter udløbet af dette regnskabsår. Reguleringen efter 2. pkt. skal ske som en del af den ordinære angivelse af afgiftstilsvaret for den pågældende afgiftsperiode.

Stk. 3. Hvis en virksomhed ophører med at være registreret, skal virksomheden, når den endelige fradragsprocent kendes, efterangive reguleringen efter stk. 2, 2. pkt., i den sidst dannede afregningsperiode. Såfremt der beregnes renter af beløbet, kan virksomheden anmode om fritagelse for rentebeløbet i henhold til opkrævningslovens § 8, stk. 3.

§ 18. Ved vurdering af, om den skønsmæssige fordeling af afgiften efter momslovens § 38, stk. 2, på virksomheden og på indehaverens private forbrug m.v. er foretaget på rimelig måde, vil den fordeling, som er godkendt i forbindelse med skatteansættelsen, normalt blive lagt til grund. Hvis der ikke ved skatteansættelsen er foretaget særskilt fordeling af udgifter til de omhandlede varer og ydelser, kan en af Skatteforvaltningen normalt anvendt fordeling lægges til grund.

Kapitel 5

Regulering fra delvist fradrag til fuldt fradrag

§ 19. En virksomhed, der har foretaget indkøb af varer til blandet momspligtigt og momsfrit formål og derfor har delvis fradragsret efter momslovens § 38, stk. 1, kan for varer, der ikke tidligere er taget i brug i virksomheden, foretage regulering fra delvis fradragsret til fuld fradragsret, når varen tages i brug til fuldt fradragsberettigede formål, jf. momslovens § 37, stk. 4.

Stk. 2. Reguleringen kan kun foretages for varer, hvor det i regnskabet kan dokumenteres, hvilket fradrag der er foretaget på købstidspunktet.

Stk. 3. Ved et momspligtigt salg af varen kan det samlede fradragsbeløb ikke overstige 25 pct. af salgssummen ekskl. afgiften efter momsloven.

Kapitel 6

Regulering for investeringsgoder

§ 20. Ved salg af fast ejendom og overdragelse af investeringsgoder efter momslovens § 43, stk. 3, nr. 4 og 5, kan en køber, der har mindst samme fradragsret for investeringsgodet, som sælger havde på tidspunktet for godets anskaffelse eller fremstilling, overtage hele reguleringsforpligtelsen for den resterende del af reguleringsperioden. Er købers fradragsret mindre end sælgers, kan køber overtage den del af sælgers reguleringsforpligtelse, der svarer til købers fradragsret for investeringsgodet. Den resterende del af reguleringsforpligtelsen skal da efterreguleres af sælger.

Stk. 2. Det er en betingelse for hel eller delvis overdragelse af sælgers reguleringsforpligtelse, at køber erklærer sig indforstået med at overtage reguleringsforpligtelsen for afgiftsbeløbet for den resterende del af reguleringsperioden. Erklæringen afgives på en blanket udarbejdet af Skatteforvaltningen eller elektronisk på Virk.dk i Erhvervsstyrelsens virksomhedsregistreringssystem. Sælger skal kun underrette Skatteforvaltningen om købers overtagelse af reguleringsforpligtelsen, hvis papirblanketten anvendes.

§ 21. Såfremt køber ikke erklærer sig indforstået med at overtage reguleringsforpligtelsen for en fast ejendom efter § 20, stk. 2, kan Skatteforvaltningen i stedet tillade, at der stilles sikkerhed for reguleringsforpligtelsen. Det er dog en betingelse, at sikkerhedsstillelsen opretholdes uændret i reguleringsperioden, samt at reguleringsbeløbet for den resterende del af perioden forfalder til betaling, hvis den faste ejendom overdrages på ny. Sikkerhedsstillelsen kan af Skatteforvaltningen tillades reduceret efter en konkret vurdering.

Kapitel 7

Delvis kompensation for afgiften på modermælkserstatning

§ 22. Virksomheder, der er berettiget til delvis kompensation for afgiften på modermælkserstatning efter momslovens § 72, skal senest den 10. i hver måned indsende en opgørelse over størrelsen af de i den foregående måned stedfundne leverancer, for hvilke kompensationsbeløb ønskes udbetalt. Opgørelsen, der udfærdiges på en særlig blanket, indsendes til Skatteforvaltningen.

Stk. 2. De beløb, som tilkommer virksomheden, udbetales af Skatteforvaltningen inden udgangen af den måned, hvori opgørelsen er indsendt. Skatteforvaltningen kan efter ansøgning udbetale forskud på kompensationsbeløb.

§ 23. Anvender en virksomhed modermælkserstatning, hvortil der er opnået delvis kompensation, til andet end direkte forbrug her i landet, skal virksomheden tilbagebetale kompensationsbeløbet til Skatteforvaltningen.

Kapitel 8

Afgiftsgodtgørelse

Danske virksomheders ansøgning om godtgørelse af afgift

§ 24. En virksomhed, der er etableret her i landet, og som ansøger om godtgørelse af afgift betalt til et eller flere andre

EU-lande, skal indgive en ansøgning til dette eller disse EU-lande via Skatteforvaltningens web-portal.

Stk. 2. Ansøgningen skal indgives til Skatteforvaltningen senest den 30. september i kalenderåret efter godtgørelsesperioden.

§ 25. En ansøgning om godtgørelse af afgift fra en virksomhed, der er etableret her i landet, betragtes først som indgivet, når den indeholder alle de oplysninger, som opfylder

- 1) kravene efter § 26 i denne bekendtgørelse, og
- 2) eventuelle krav, som den kompetente myndighed i det andet EU-land, hvori afgift søges godtgjort, stiller efter lovgivningen i dette land som følge af regler, der svarer til momslovens §§ 37-42.

Stk. 2. Skatteforvaltningen skal sende virksomheden en bekræftelse på modtagelsen af ansøgningen.

Stk. 3. Såfremt virksomheden opfylder betingelserne efter stk. 1, og såfremt virksomheden i godtgørelsesperioden er registreret for afregning af afgift her til landet efter momslovens §§ 47, 49, 51 eller 51 a, videresender Skatteforvaltningen ansøgningen til det andet EU-land, hvori afgift søges godtgjort.

§ 26. Ansøgning om godtgørelse af afgift skal indeholde følgende oplysninger:

- 1) Virksomhedens navn og fuldstændige adresse,
- 2) en adresse, der kan kontaktes via elektronisk kommunikation,
- 3) en beskrivelse af virksomhedens erhvervsaktivitet, som varerne og ydelserne leveres til,
- 4) den periode ansøgningen omfatter,
- 5) en erklæring fra virksomheden om, at virksomheden ikke har leveret varer eller ydelser, der betragtes som leveret i det andet EU-land i godtgørelsesperioden, bortset fra transportydelser eller ydelser i tilknytning hertil, som er fritaget for afgift efter regler i det andet EU-land, der svarer til momslovens § 34 eller § 36, stk. 2, eller varer og ydelser, der efter regler i det andet EU-land er omfattet af omvendt betalingspligt for afgift,
- 6) virksomhedens momsregistreringsnummer, og
- 7) oplysning om bankkonti (inkl. IBAN- og BIC-numre).

Stk. 2. Ud over de i stk. 1 nævnte oplysninger skal ansøgningen for hver faktura eller for hvert importdokument indeholde følgende oplysninger:

- 1) Leverandørens navn og fuldstændige adresse,
- 2) leverandørens momsregistreringsnummer eller skatte-registreringsnummer, medmindre der er tale om indførsel,
- 3) den alfanumeriske landekode for det andet EU-land,
- 4) fakturaens eller importdokumentets dato og nummer, medmindre der er tale om indførsel,
- 5) afgiftsgrundlaget og afgiftsbeløbet i euro eller i det andet EU-lands nationale valuta,
- 6) den godtgørelsesberettigede afgift, beregnet efter stk. 3,
- 7) hvor det er relevant, pro rata-sats for den godtgørelsesberettigede afgift, og
- 8) de erhvervede varers og ydelsers art, beskrevet med koder efter stk. 4 og 5.

Stk. 3. Den godtgørelsesberettigede afgift efter stk. 2, nr. 6, skal beregnes som

- 1) den afgift, som virksomheder, der er etableret i det andet EU-land, kan foretage fradrag for efter dette lands lovgivning,
- 2) med reduktion efter momslovens § 37 og § 38, stk. 1, jf. momslovens § 39, såfremt de erhvervede varer og ydelser helt eller delvis anvendes til transaktioner, der er fritaget for afgift efter momslovens § 13,
- 3) uden reduktion efter lovgivningen i det andet EU-land, der svarer til momslovens § 13, § 37 eller § 38, stk. 1, jf. momslovens § 39, og
- 4) angives i euro eller i det andet EU-lands nationale valuta.

Stk. 4. Ansøgning om godtgørelse af afgift skal indeholde oplysninger om de erhvervede varers og ydelsers art beskrevet med følgende koder:

- 1) Brændstof,
- 2) udlejning af transportmidler,
- 3) udgifter vedrørende transportmidler (bortset fra de varer og ydelser, der henvises til i kode 1 eller 2),
- 4) vejafgifter og bompenge,
- 5) rejseudgifter såsom taxiudgifter, billetter til offentlige transportmidler,
- 6) logi,
- 7) fødevarer, drikkevarer og restaurationsydelser,
- 8) entré til messer og udstillinger,
- 9) udgifter til luksusforbrug, underholdning og repræsentation, eller
- 10) andet.

Stk. 5. Når den i stk. 4 nævnte kode 10 anvendes, skal virksomheden angive de leverede varers og ydelsers art.

§ 27. En virksomhed, der er etableret her i landet, skal for hvert regnskabsår opgøre den endelige pro rata-sats for den godtgørelsesberettigede afgift efter momslovens § 38, stk. 1.

Stk. 2. Når den endelige pro rata-sats efter stk. 1 er forskellig fra den pro rata-sats, der indgår ved en tidligere opgørelse af et godtgørelsesberettiget afgiftsbeløb, skal virksomheden i det kalenderår, der følger efter den pågældende godtgørelsesperiode, via Skatteforvaltningens web-portal anmode den kompetente myndighed i det andet EU-land, hvori afgift søges godtgjort, om ændring af det godtgørelsesberettigede afgiftsbeløb.

Godtgørelse af afgift til virksomheder i andre EU-lande

§ 28. Det er en betingelse for Skatteforvaltningens behandling af en ansøgning efter momslovens § 45, stk. 1, om godtgørelse af afgift fra en virksomhed, der er etableret i et andet EU-land, at virksomheden har indgivet ansøgning via web-portalens hos de kompetente myndigheder i virksomhedens hjemland, og at virksomheden ved den efterfølgende kontakt til Skatteforvaltningen om ansøgningen anvender elektronisk kommunikation.

Stk. 2. En virksomhed i et andet EU-land kan i en elektronisk indgivet ansøgning om godtgørelse af afgift og ved virksomhedens efterfølgende elektroniske kommunikation med Skatteforvaltningen om ansøgningen anvende dansk el-

ler fremmedsprog i form af svensk, engelsk eller tysk. Skatteforvaltningen bestemmer, i hvilket omfang at der kan anvendes andre fremmedsprog.

§ 29. For en ansøgning om godtgørelse af afgift fra en virksomhed, der er etableret i et andet EU-land, finder § 24, stk. 2, tilsvarende anvendelse. Ansøgningen anses først som indgivet, når den indeholder alle oplysningerne, som er nævnt i § 26, jf. dog stk. 2-6.

Stk. 2. Ved erklæring efter § 26, stk. 1, nr. 5, skal virksomheden angive, at virksomheden ikke har leveret varer eller ydelser, der betragtes som leveret her i landet i godtgørelsesperioden, bortset fra

- 1) transportydelser eller ydelser i tilknytning hertil, som er fritaget for afgift efter momslovens § 34 eller § 36, stk. 2, eller
- 2) varer og ydelser, der efter momsloven er omfattet af omvendt betalingspligt for afgift.

Stk. 3. Såfremt virksomheden ikke har et specifikt momsregistreringsnummer efter lovgivningen i sit hjemland, kan virksomheden angive et skatteregistreringsnummer til at opfylde kravet efter § 26, stk. 1, nr. 6, i denne bekendtgørelse.

Stk. 4. »DK« er den alfanumeriske landekode for Danmark efter § 26, stk. 2, nr. 3, i denne bekendtgørelse.

Stk. 5. Afgiftsgrundlaget efter § 26, stk. 2, nr. 5, i denne bekendtgørelse skal angives i danske kroner, eventuelt omregnet efter § 97 i denne bekendtgørelse.

Stk. 6. Den godtgørelsesberettigede afgift efter § 26, stk. 2, nr. 6, i denne bekendtgørelse, skal beregnes som

- 1) den afgift, som virksomheder, registreret her i landet, kan foretage fradrag for ved opgørelse af afgiftstilsvaret efter momsloven,
- 2) med reduktion efter lovgivningen i det andet EU-land, der svarer til momslovens § 37 og § 38, stk. 1, jf. momslovens § 39, såfremt de erhvervede varer og ydelser helt eller delvis anvendes til transaktioner, der er fritaget for afgift efter lovgivningen i det andet EU-land, der svarer til momslovens § 13,
- 3) uden reduktion efter momslovens § 13, § 37 eller § 38, stk. 1, jf. momslovens § 39, og
- 4) angives i danske kroner, eventuelt omregnet efter § 97 i denne bekendtgørelse.

§ 30. Af hensyn til begrænsninger i fradragsretten efter loven kan Skatteforvaltningen bestemme, at en virksomhed ved hjælp af underkoder, der fastsættes nærmere af Skatteforvaltningen, skal angive flere oplysninger om hver af de koder, der er nævnt i § 26, stk. 4 og 5.

Stk. 2. Skatteforvaltningen kan endvidere bestemme, at virksomhedens erhvervsaktivitet, som nævnt i § 26, stk. 1, nr. 3, skal beskrives ved hjælp af harmoniserede koder ifølge proceduren i artikel 48, stk. 3, 2. afsnit, i Rådets forordning (EU) nr. 904/2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift.

§ 31. En virksomhed, der er etableret i et andet EU-land, skal for hvert regnskabsår opgøre den endelige pro rata-sats for den godtgørelsesberettigede afgift efter momslovens § 45, stk. 1, og efter lovgivningen i det pågældende EU-land,

der svarer til momslovens § 38, stk. 1, samt til § 17 i denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Når den endelige pro rata-sats efter stk. 1 er forskellig fra den pro rata-sats, der indgår ved en tidligere opgørelse af et godtgørelsesberettiget afgiftsbeløb, skal virksomheden i det kalenderår, der følger efter den pågældende godtgørelsesperiode, via web-portalens hos den kompetente myndighed i virksomhedens hjemland ansøge Skatteforvaltningen om ændring af det godtgørelsesberettigede afgiftsbeløb.

§ 32. Ansøgning om godtgørelse af afgift skal omfatte

- 1) køb af varer eller ydelser, der er faktureret inden for godtgørelsesperioden, forudsat afgift har kunnet opkræves senest på fakturerings tidspunktet,
- 2) køb af varer eller ydelser, for hvilke afgift har kunnet opkræves i perioden, forudsat at købet er blevet faktureret før afgiftspligtens indtræden, eller
- 3) indførsel af varer i godtgørelsesperioden.

Stk. 2. En ansøgning kan desuden omfatte køb af varer eller ydelser, eller indførsel af varer, som ikke er medtaget i tidligere ansøgninger for det pågældende kalenderår.

Stk. 3. Ansøgning om godtgørelse af afgift skal angå en periode på mindst 3 kalendermåneder og højst et kalenderår. Perioden kan dog være kortere, når den udgør resten af et kalenderår. Perioden skal dog altid ligge inden for et kalenderår.

Stk. 4. Såfremt ansøgningen angår en periode på mindre end et kalenderår, men mindst 3 måneder, skal afgiften, der søges godtgjort, udgøre mindst 3.000 kr. Hvis ansøgningen angår en periode på et kalenderår eller resten af et kalenderår, skal afgiften, der søges godtgjort, udgøre mindst 400 kr.

§ 33. Når Skatteforvaltningen via en kompetent myndighed i et andet EU-land har modtaget en ansøgning om godtgørelse af afgift, giver Skatteforvaltningen den ansøgende virksomhed besked om, hvornår Skatteforvaltningen har modtaget ansøgningen.

§ 34. Inden for fristerne i § 35 kan Skatteforvaltningen anmode virksomheden, en kompetent myndighed eller tredjemand i et andet EU-land om flere oplysninger til at behandle ansøgningen.

Stk. 2. Skatteforvaltningen fastsætter, om oplysningerne efter stk. 1 skal omfatte original eller kopi af faktura eller importdokument.

Stk. 3. Oplysninger efter stk. 1 skal være Skatteforvaltningen i hænde senest 1 måned efter den pågældendes modtagelse af Skatteforvaltningens anmodning om disse oplysninger.

§ 35. Såfremt Skatteforvaltningen ikke anmoder om flere oplysninger efter § 34, har Skatteforvaltningen frist til at træffe afgørelse om hel eller delvis imødekomme eller afslag på en virksomheds ansøgning om godtgørelse af afgift senest 4 måneder efter Skatteforvaltningens modtagelse af ansøgningen.

Stk. 2. Såfremt Skatteforvaltningen inden for 4 måneder fra modtagelsen af en virksomheds ansøgning om godtgørelse af afgift anmoder om flere oplysninger efter § 34, forlæns

ges Skatteforvaltningens frist for at træffe afgørelse om hel eller delvis imødekommelse eller afslag på ansøgningen

- 1) med 2 måneder fra Skatteforvaltningens modtagelse af de ønskede oplysninger, eller
- 2) med 3 måneder fra tidspunktet for virksomhedens m.fl. modtagelse af Skatteforvaltningens anmodning om flere oplysninger efter § 34, som ikke bliver besvaret.

Stk. 3. Uanset fristerne efter stk. 1 og 2 udgør Skatteforvaltningen s frist for at træffe afgørelse om hel eller delvis imødekommelse eller afslag på en virksomheds ansøgning om godtgørelse af afgift dog minimum 6 måneder i tilfælde, hvor Skatteforvaltningen inden for 4 måneder fra modtagelse af virksomhedens ansøgning om godtgørelse har anmodet om flere oplysninger.

Stk. 4. Såfremt Skatteforvaltningen både før og efter de første 4 måneder regnet fra Skatteforvaltningens modtagelse af en virksomheds ansøgning om godtgørelse af afgift anmoder om flere oplysninger til at behandle ansøgningen, har Skatteforvaltningen frist til at træffe afgørelse om hel eller delvis imødekommelse eller afslag på ansøgningen senest 8 måneder efter Skatteforvaltningens modtagelse af ansøgningen.

§ 36. Såfremt Skatteforvaltningen ikke træffer afgørelse om godtgørelse af afgift inden udløbet af den pågældende frist i § 35, anses det som en afgørelse med et afslag på ansøgningen, der kan påklages efter bestemmelserne i skatteforvaltningsloven.

§ 37. Såfremt Skatteforvaltningen imødekommer en ansøgning om godtgørelse af afgift, udbetales godtgørelsen senest 10 arbejdsdage efter udløbet af den pågældende frist i § 35.

Stk. 2. Udbetaling af godtgørelse kan efter virksomhedens ansøgning enten finde sted her i landet eller i ethvert af de øvrige EU-lande. I sidstnævnte tilfælde påhviler omkostningerne derved virksomheden.

Stk. 3. Såfremt Skatteforvaltningen ved ændring af pro rata-satsen ifølge en tidligere godtgørelsesansøgning kan konstatere, at en virksomhed har fået udbetalt for meget i godtgørelse, kan Skatteforvaltningen modregne krav på tilbagebetaling af den for meget udbetalte godtgørelse med udbetaling af godtgørelse ifølge anden godtgørelsesansøgning.

Stk. 4. Såfremt en virksomhed har fået udbetalt for meget i godtgørelse, og der ikke foreligger en godtgørelsesanmodning fra den pågældende virksomhed, som det for meget udbetalte beløb kan modregnes i, kan Skatteforvaltningen opkræve det for meget udbetalte beløb.

Obligatorisk elektronisk kommunikation om godtgørelse af afgift

§ 38. Virksomheder, der er etableret enten her i landet eller i et andet EU-land, skal kommunikere elektronisk med Skatteforvaltningen og de kompetente myndigheder i de andre EU-lande ved indgivelse og behandling af ansøgning om godtgørelse af afgift efter momslovens § 45, stk. 1, jf. bestemmelserne i dette kapitel.

Stk. 2. Ved behandling af og afgørelser om ansøgning om godtgørelse af afgift efter momslovens § 45, stk. 1,

jf. bestemmelserne i dette kapitel, kan Skatteforvaltningen anvende elektroniske dokumenter, herunder dokumenter i maskinel form uden underskrift af en medarbejder hos Skatteforvaltningen. Disse dokumenter sidestilles i retlig henseende med dokumenter med underskrift.

Stk. 3. Skatteforvaltningen kan fastsætte de nærmere tekniske krav til virksomhedernes elektroniske kommunikation for indgivelse og behandling af ansøgning om godtgørelse af afgift. Skatteforvaltningens meddelelse om tekniske krav til virksomhederne offentliggøres på Skatteforvaltningens hjemmeside (www.skat.dk).

Afgiftsgodtgørelse til virksomheder uden for EU

§ 39. En virksomhed, der er etableret i et land uden for EU, og som efter momslovens § 45, stk. 1, ansøger om godtgørelse af afgift, skal indgive ansøgningen til Skatteforvaltningen senest den 30. september i kalenderåret efter godtgørelsesperioden.

Stk. 2. En virksomhed i et land uden for EU kan i en indgivet ansøgning om godtgørelse af afgift og ved virksomhedens efterfølgende kommunikation med Skatteforvaltningen om ansøgningen anvende dansk eller fremmedsprog i form af svensk, engelsk eller tysk. Skatteforvaltningen bestemmer, i hvilket omfang der kan anvendes andre fremmedsprog.

§ 40. Ansøgning om godtgørelse efter § 39 skal ske ved benyttelse af en blanket udarbejdet af Skatteforvaltningen eller ved indsendelse i anden papirform efter Skatteforvaltningens nærmere bestemmelser herom.

Stk. 2. I ansøgningen skal virksomheden afgive

- 1) erklæring om anvendelsen af de indkøb, for hvilke der søges om afgiftsgodtgørelse, og
- 2) erklæring om, at virksomheden i godtgørelsesperioden ikke har udøvet virksomhed, der medfører registreringspligt efter momslovens §§ 47 eller 50 med hensyn til leverancer af varer eller ydelser her i landet, bortset fra transportydelser eller ydelser i tilknytning hertil, som er fritaget for afgift efter momslovens §§ 34 eller 36, stk. 2, eller varer og ydelser, der efter loven er omfattet af omvendt betalingspligt for afgift.

Stk. 3. Ansøgningen skal ledsages af fakturaer eller importdokumenter med angivelse af de afgiftsbeløb, som virksomheden har betalt.

Stk. 4. Ansøgningen skal indgives i danske kroner. Omregning af de til grundliggende fakturaer fra eventuel udenlandsk valuta skal ske efter § 97.

Stk. 5. Ansøgning skal endvidere vedlægges en attestation fra en kompetent myndighed i virksomhedens hjemland, der bekræfter, at den pågældende virksomhed udøver erhvervsvirksomhed i dette land. Dette kan dog undlades, såfremt virksomheden inden for det seneste år har sendt Skatteforvaltningen en sådan dokumentation.

§ 41. Ved indgivelse af og behandling af ansøgning om godtgørelse af afgift efter §§ 39 og 40 finder § 32 tilsvarende anvendelse.

§ 42. Skatteforvaltningen afslutter behandlingen af rettidigt modtagne og behørigt dokumenterede ansøgninger om godtgørelse af afgift med at træffe afgørelse senest 8 måneder efter, at Skatteforvaltningen har modtaget ansøgningen. Skatteforvaltningen tilbagesender samtidig i påtegnet stand de originale fakturer og importdokumenter, der har ledsaget virksomhedens ansøgning efter § 40, stk. 3.

Stk. 2. Udbetaling af godtgørelse kan efter virksomhedens ansøgning enten finde sted her i landet eller i virksomhedens hjemland. I sidstnævnte tilfælde påhviler omkostningerne derved virksomheden.

Humanitære organisationer

§ 43. En humanitær organisation, der ikke i forvejen er registreret, skal anmelde sig hos Skatteforvaltningen for at få godtgjort afgift efter momslovens § 45, stk. 12. Den humanitære organisation skal føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af afgiften, der søges godtgjort.

Kapitel 9

Afgiftsfrit salg til rejsende med bopæl uden for EU

§ 44. Ved afgiftsfrit salg efter momslovens § 34, stk. 1, nr. 5, til købere med bopæl eller sædvanligt opholdssted i Norge skal varerne på en forenklet faktura angives til udførsel til dette land. Den forenkledte faktura skal indeholde oplysning om køberens navn og adresse.

Stk. 2. Den dokumentation, der modtages fra den kompetente myndighed i Norge for afgiftens betaling ved indførsel i Norge, skal vedlægges virksomhedens regnskab som dokumentation for afgiftsgodtgørelsen.

§ 45. Ved afgiftsfrit salg efter momslovens § 34, stk. 1, nr. 5, til købere med bopæl eller sædvanligt opholdssted uden for EU, herunder på Færøerne og i Grønland, skal den forenkledte faktura være påtegnet af det EU-udgangstoldsted, hvorfra udførsel finder sted. Påtegningen kan ske digitalt, hvis Skatteforvaltningen har godkendt it-systemet, hvormed den digitale påtegning foretages. Den forenkledte faktura skal indeholde oplysning om køberens navn og adresse. Fakturaen skal vedlægges virksomhedens regnskab som dokumentation for afgiftsfritagelsen.

§ 46. Køberen skal over for virksomheden dokumentere sin bopæl eller sædvanligt opholdssted uden for EU ved forevisning af pas, identitetskort eller anden tilsvarende legitimation.

§ 47. Afgiften af salget medregnes til den udgående afgift ved opgørelsen af afgiftstilsvaret for den afgiftsperiode, hvori salget finder sted, og kan fradrages i den udgående afgift i den afgiftsperiode, hvori den i § 44, stk. 2, eller § 45 nævnte dokumentation kan fremlægges.

§ 48. Tilladelse til at foretage attestation om udførsel af varer omfattet af momslovens § 34, stk. 1, nr. 5, gives efter ansøgning. Ansøgningen indgives til Skatteforvaltningen.

Stk. 2. Tilladelse kan gives for en periode på op til 3 år fra tilladelsens udstedelse. Tilladelsen skal gives for en nærme-

re afgrænset lokalitet, hvorfra attestationsvirksomheden skal udføres.

Stk. 3. Indehaveren af en tilladelse til attestationsvirksomhed skal sikre,

- 1) at attestationsvirksomheden sker under iagttagelse af de krav til udførselsdokumentation, som følger af momslovens § 34, stk. 1, nr. 5, og denne bekendtgørelses §§ 44-46,
- 2) at de fysiske lokaler, som tilladelsen omfatter, er behørigt skiltet,
- 3) at relevant informationsmateriale om de gældende regler og om de praktiske forhold vedrørende attestation om udførselsdokumentation, herunder om åbningstider, forefindes i de fysiske lokaler, hvorfra attestationsvirksomheden udføres, og
- 4) at attestationsvirksomheden foretages med et særligt stempel, som er godkendt af Skatteforvaltningen.

§ 49. Ved afgiftsfrit salg efter momslovens § 34, stk. 6, til købere, der ikke har bopæl eller sædvanligt opholdssted i EU eller Norge, skal køberen over for virksomheden dokumentere sin bopæl eller sædvanligt opholdssted ved forevisning af pas, identitetskort eller anden tilsvarende legitimation. Køberen skal dokumentere udrejsen til steder uden for EU ved forevisning af boardingkort. Kopi af den foreviste legitimation og det foreviste boardingkort skal vedlægges virksomhedens regnskab som dokumentation for afgiftsfritagelsen.

Kapitel 10

Afgiftsfritagelse ved udenrigs luftfart

§ 50. Luftfartsselskaber, der ønsker Skatteforvaltningens godkendelse af, at selskabet i det senest afsluttede regnskabsår mod betaling hovedsageligt har fløjet i udenrigstrafik, kan indsende ansøgning herom til Skatteforvaltningen. Skatteforvaltningen offentliggør løbende en liste over godkendte luftfartsselskaber. Skatteforvaltningen kan efter ansøgning tilsvarende godkende, at nystartede luftfartsselskaber hovedsageligt flyver i udenrigstrafik, hvis Skatteforvaltningen på baggrund af fartplaner, kontrakter, budgetter m.v. finder det ubetænkeligt. Skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler for behandling af ansøgninger efter 1. og 2. pkt.

Kapitel 11

Fast ejendom

§ 51. Er der givet tilladelse til frivillig registrering for udlejning af fast ejendom, kan udlejeren til den indgående afgift medregne afgiften af indkøb, der vedrører opførelse, ombygning, modernisering, reparation, vedligeholdelse, drift og administration af den faste ejendom efter momslovens almindelige regler.

Stk. 2. Ved påbegyndelsen af et byggeri, der er bestemt til udlejning, er det en betingelse for at kunne anvende fradragsretten under opførelsen m.v., at Skatteforvaltningen godkender en af udlejeren (bygherren) afgivet erklæring om,

i hvilket omfang ejendommens lejemål forventes omfattet af registreringen.

Stk. 3. Senest 6 måneder efter, at byggeriet er klar til ibrugtagning, skal der på grundlag af en redegørelse for byggeriets anvendelse foretages en eventuel berigtigelse af det afgiftsbeløb, som udlejeren har medregnet til den indgående afgift under opførelsen m.v.

§ 52. Ændres omfanget af den frivillige registrering, fordi lejemålet ikke længere udlejes eller forsøges udlejet til erhvervsmæssigt formål, skal der foretages regulering af indgående afgift efter reglerne i momslovens kapitel 9.

Stk. 2. En frivilligt registreret udlejningsvirksomhed har pligt til at meddele Skatteforvaltningen de ændringer i omfanget af udlejningen, som medfører regulering af afgift.

Køb og opførelse af fast ejendom

§ 53. En virksomhed, der er frivilligt registreret for køb og til- og ombygning af fast ejendom, jf. momslovens § 51, stk. 1, 4. pkt., med henblik på salg til en registreret virksomhed, kan få tilbagebetalt den afgift, som er betalt i forbindelse med købet og til- og ombygningen.

Stk. 2. Tilbagebetaling af afgift kan finde sted, når virksomheden over for Skatteforvaltningen dokumenterer, at ejendommen skal anvendes af en registreret virksomhed til afgiftspligtigt formål. Køberen skal samtidig over for Skatteforvaltningen erklære sig indforstået med at påtage sig den reguleringsforpligtelse, der hviler på den faste ejendom, jf. momslovens § 43, stk. 3, nr. 4. Erklæringen afgives på en blanket udarbejdet af Skatteforvaltningen.

Levering af nye bygninger og byggegrunde

§ 54. Ved begrebet bygning i momslovens § 13, stk. 1, nr. 9, litra a, forstås grundfaste konstruktioner, som er færdiggjorte til det formål, de er bestemt til. Levering af dele af en sådan bygning anses ligeledes for at være levering af en bygning.

Stk. 2. En bygning, jf. stk. 1, er ny inden første indflytning. En bygning er også ny på dagen for første levering efter indflytning, hvis leveringen sker mindre end 5 år efter dagen for bygningens færdiggørelse. Ved anden og efterfølgende leveringer, der sker inden for 5 år fra bygningens færdiggørelse, er bygningen også ny, hvis leveringen sker inden bygningen har været i brug ved indflytning i en periode på 2 år, og første levering er omfattet af momslovens § 29.

Stk. 3. Hvis en del af en ny bygning har været i brug ved indflytning og en del ikke har været i brug, jf. stk. 2, skal salgsprisen for bygningen med eventuel tilhørende jord fordeles mellem den del af ejendommen, der er momspligtig og den del, der er momsfrigataget. Det samme gælder en bygning, hvorpå der i væsentligt omfang er udført til-/ombygningsarbejde, jf. § 55.

Stk. 4. Overdragelse af tinglige rettigheder, som giver indehaveren heraf brugsret til en ny bygning eller en ny bygning med tilhørende jord, anses for at være levering af en ny bygning med eventuel tilhørende jord, når rettigheden er givet på sådanne vilkår, at den kan sidestilles med en levering.

Stk. 5. Overdragelse af andele og aktier, når besiddelsen heraf retligt eller faktisk sikrer rettigheder som ejer eller bruger over en ny bygning eller en ny bygning med tilhørende jord, anses for at være levering af en ny bygning med eventuel. tilhørende jord.

§ 55. En bygning, hvorpå der i væsentligt omfang er udført til-/ombygningsarbejde, anses for at være en ny bygning, inden første indflytning. En bygning omfattet af 1. pkt., er også ny på dagen for første levering af bygningen efter indflytning, når leveringen sker mindre end 5 år efter dagen for til-/ombygningens færdiggørelse. Ved anden og efterfølgende leveringer, der sker inden for 5 år fra bygningens færdiggørelse, er bygningen også ny, hvis leveringen sker inden bygningen har været i brug ved indflytning i en periode på 2 år, og første levering er omfattet af momslovens § 29.

Stk. 2. Der er i væsentligt omfang udført til-/ombygningsarbejde på en bygning, når værdien ekskl. afgift heraf overstiger 50 pct. eller 25 pct. af beregningsgrundlaget, jf. stk. 4, ved første levering af bygningen som henholdsvis ny bygning og ny bygning med tilhørende jord.

Stk. 3. Værdien af til-/ombygningsarbejdet opgøres som summen af en normalværdi af virksomhedens eget arbejde og materialerne vedrørende ombygningen, inkl. almindelig avance, jf. momslovens § 28, stk. 3, og værdien ekskl. afgift af det håndværksarbejde m.v., som virksomheden har fået leveret af andre leverandører.

Stk. 4. Beregningsgrundlaget efter stk. 2 er ejendommens værdi som fastsat af Skatteforvaltningen ved den seneste ejendomsvurdering før til-/ombygningen, jf. ejendomsvurderingsloven, med tillæg af værdien af udført til-/ombygningsarbejde som opgjort efter stk. 3.

Stk. 5. Hvis beregningsgrundlaget efter stk. 4 er mindre end den opnåede salgspris ved leveringen af ejendommen, jf. stk. 1, kan salgsprisen anvendes som beregningsgrundlag, jf. stk. 2. Det er en betingelse, at salget er sket til en med sælger uafhængig tredjepart, jf. momslovens § 29, stk. 3.

§ 56. Ved en byggegrund i momslovens § 13, stk. 1, nr. 9, litra b, forstås et ubebygget areal, som efter lov om planlægning eller forskrifter udstedt i medfør heraf er udlagt til formål, som muliggør opførelse af bygninger, jf. § 54 i denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Ved særskilt levering af en bebygget grund i momslovens § 13, stk. 1, nr. 9, litra b, 2. led, forstås levering af ethvert grundareal med grundfaste konstruktioner som omhandlet i § 54, stk. 1, i denne bekendtgørelse, hvor der ikke samtidig med leveringen af grundarealet sker levering af de på grunden opførte grundfaste konstruktioner.

Stk. 3. Overdragelse af tinglige rettigheder, som giver indehaveren heraf brugsret til en byggegrund anses for at være levering af en byggegrund, når rettigheden er givet på sådanne vilkår, at den kan sidestilles med en levering.

Stk. 4. Overdragelse af andele og aktier, når besiddelsen heraf retligt eller faktisk sikrer rettigheder som ejer eller bruger over en byggegrund, anses for at være levering af en byggegrund.

Skiltning på byggepladser på privat grund

§ 57. Den eller de virksomheder, der udfører arbejde på byggepladser på privat grund, skal skilte med oplysninger efter stk. 2-4, jf. momslovens § 78, stk. 1, medmindre

- 1) leverancen eller entreprisensummen for den enkelte virksomhed højst udgør 50.000 kr. inkl. afgift,
- 2) arbejdet udføres og afsluttes i løbet af én arbejdsdag, eller
- 3) arbejdet udføres, hvor skiltning ikke er praktisk muligt, fordi arbejdet foregår på en byggeplads for etagebyggeri i et tæt bebygget område.

Stk. 2. Skiltningen skal ske, når der arbejdes på stedet. Skiltet skal placeres i en højde og på en sådan måde, at oplysningerne på skiltet efter stk. 3 er synlige og letlæselige fra offentligt tilgængelig vej.

Stk. 3. Skiltet skal oplyse cvr-nummer og navn for den virksomhed, der udfører arbejde på stedet. Hvis arbejdet udføres af en virksomhed, der er hjemmehørende i udlandet, skal skiltet endvidere oplyse den udenlandske virksomheds nummer i RUT-registret.

Stk. 4. Hvis flere virksomheder arbejder på samme byggeplads, kan virksomhederne opsætte et fælles skilt med oplysningerne efter stk. 2 og 3. Den eller de virksomheder, der udfører arbejdet på stedet, har ansvar for, hvis der ikke er skiltning efter stk. 2 og 3.

Kapitel 12

Fakturakrav

Krav til fakturaens indhold

§ 58. Med forbehold for de øvrige bestemmelser i dette kapitel skal en faktura, herunder afregningsbilag, jf. § 70, indeholde:

- 1) Udstedelsesdato (fakturadato).
- 2) Fortløbende nummer, der bygger på én eller flere serier, og som identificerer fakturaen.
- 3) Den registrerede virksomheds (sælgerens) registreringsnummer.
- 4) Den registrerede virksomheds og køberens navn og adresse.
- 5) Mængden og arten af de leverede varer eller omfanget og arten af de leverede ydelser.
- 6) Den dato, hvor levering af varerne eller ydelserne foretages eller afsluttes, eller hvor et afdragsbeløb betales, forudsat en sådan dato er fastsat og forskellig fra fakturaens udstedelsesdato.
- 7) Afgiftsgrundlaget, pris pr. enhed uden afgift, eventuelle prisnedslag, bonus og rabatter, hvis disse ikke er indregnet i prisen pr. enhed.
- 8) Gældende afgiftssats.
- 9) Det afgiftsbeløb, der skal betales.

Stk. 2. Ethvert dokument eller enhver meddelelse, der specifikt og utvetydigt ændrer eller henviser til den oprindelige faktura, sidestilles med en faktura.

Stk. 3. Såfremt en faktura, herunder afregningsbilag, også omfatter afgiftsfritagne leverancer, skal det af fakturaen

fremgå, hvilke leverancer der er pålagt afgift. Sådanne leverancer skal opføres for sig med særskilt sammentælling.

Stk. 4. Når en registreret virksomhed leverer varer eller ydelser til en anden registreret virksomhed mod hel eller delvis betaling med varer eller ydelser (byttehandel), er det tilstrækkeligt, at den ene af parterne udsteder en faktura med begges registreringsnumre påført. Denne faktura skal ud over de i stk. 1, nævnte oplysninger indeholde oplysning om art, omfang og pris for det, der er modtaget i bytte.

Stk. 5. Når en registreret virksomhed udlejer eller leaser personmotorkøretøjer ud til registrerede virksomheder for en periode på mere end 6 måneder, skal den til lejeren afgive de oplysninger, der er nødvendige ved beregningen af det månedlige fradragsbeløb efter momslovens § 42, stk. 4 og 5, for eksempel ved angivelse af fradragsbeløbet på fakturaen.

Stk. 6. En virksomhed kan udstede en samlefaktura for flere særskilte leverancer af varer eller ydelser, hvis afgiften af de leverede varer eller ydelser omfattet af samlefakturaen forfalder inden for samme måned.

Stk. 7. En registreret virksomhed, som driver handel fra torve, stadepladser og lignende distributionscentraler, kan pålægges at udstede faktura, jf. § 58 eller § 66 i denne bekendtgørelse, ved alt salg af varer og ydelser samtidig med leveringen, såfremt Skatteforvaltningen har konstateret uregelmæssigheder i virksomhedens regnskaber.

Stk. 8. En registreret virksomhed, som erhverver varer i et andet EU-land eller i Danmark, kan pålægges, at de erhvervede varer skal ledsages af en faktura, følgeseddel, kassebon eller anden dokumentation for varenes erhvervelse under hele transporten frem til købers bestemmelsessted, såfremt Skatteforvaltningen har konstateret uregelmæssigheder i virksomhedens regnskaber. Dokumentation skal på forlangende forevises Skatteforvaltningen ved en eventuel kontrol af transportmidlet.

Stk. 9. Et pålæg efter stk. 7 og 8 gives for 2 år. Konstanterer Skatteforvaltningen i den 2-årige periode fortsat uregelmæssigheder i virksomhedens regnskaber, kan pålægget forlænges.

Fakturakrav, hvor køber her i landet er betalingspligtig for afgift

§ 59. Udenlandske virksomheder, hvis salg er omfattet af omvendt betalingspligt efter momslovens § 46, stk. 1, nr. 1-3 og 5, skal udstede en faktura efter § 58 i denne bekendtgørelse uden oplysning om gældende afgiftssats og afgiftsbeløbets størrelse. Fakturaen skal desuden indeholde oplysninger om:

- 1) Købers registreringsnummer (cvr- eller SE-nummer).
- 2) Sælgers registreringsnummer i hjemlandet, hvis sælger ikke har et dansk registreringsnummer.
- 3) At køber skal svare den afgift, der påhviler ydelser, f.eks. ved anførsel af »omvendt betalingspligt, køber afregner momsen« eller »reverse charge, buyer settles the VAT«.

§ 60. Virksomheder, hvis salg er omfattet af omvendt betalingspligt efter momslovens § 46, stk. 1, nr. 4 eller 6-12, skal udstede en faktura efter § 58 i denne bekendtgørelse

uden oplysning om gældende afgiftssats og afgiftsbeløbs størrelse. Fakturaen skal desuden indeholde oplysninger om, at køber skal svare den afgift, der påhviler leverancen, f.eks. ved anførsel af »omvendt betalingspligt, køber afregner momsen« eller »reverse charge, buyer settles the VAT«.

Fakturakrav ved tvangsauktionssalg

§ 61. Ved leveringer omfattet af momslovens § 46 b skal fogedretten eller den autoriserede auktionsleder udstede en faktura efter § 58 i denne bekendtgørelse på vegne af den afgiftspligtige tvangsauktionssælger.

Fakturakrav ved salg til andre EU-lande

§ 62. Ved leveringer, hvor der er omvendt betalingspligt i et andet EU-land, skal der på fakturaen, ud over de i § 58, stk. 1 nævnte oplysninger, endvidere påføres at leverancen er omfattet af reglerne for omvendt betalingspligt, hvis levering sker til en afgiftspligtig person i et andet EU-land. Dette kan ske ved henvisning til den relevante EU-bestemmelse, den relevante nationale bestemmelse eller ved anden tydelig påtegning, for eksempel »omvendt betalingspligt« eller »reverse charge«. Såfremt køber er momsregistreret, skal der på fakturaen endvidere påføres købers registreringsnummer.

Stk. 2. Ved leveringer, der er momsfritaget i henhold til momslovens § 34, stk. 1, nr. 1-4, og hvor der skal betales erhvervsmoms i et andet EU-land, skal der på fakturaen, ud over de i § 58, stk. 1, i denne bekendtgørelse nævnte oplysninger, påføres at leverancen er momsfritaget. Dette kan ske ved henvisning til den relevante EU-bestemmelse, den relevante nationale bestemmelse eller ved anden tydelig påtegning, for eksempel »momsfritaget«, »0-sats«, »zero-rated«, »free of VAT«. Herudover skal købers momsregistreringsnummer påføres.

Stk. 3. Ved levering af varer eller ydelser, hvor der skal betales afgift af varerne eller ydelserne i et andet EU-land, kan oplysningerne efter § 58, stk. 1, nr. 7-9, udelades på fakturaen, hvis afgiftsgrundlaget for de leverede varer eller ydelser i stedet angives under henvisning til mængden eller omfanget af disse varer eller ydelser samt deres art.

Fakturakrav ved salg via en fiskal repræsentant her i landet

§ 63. Udenlandske virksomheder, der er registreret her i landet ved en herboende repræsentant, skal anføre repræsentantens navn, adresse og dennes registreringsnummer på fakturaen.

Digitale salgsregistreringssystemer

§ 64. Digitale salgsregistreringssystemer skal opfylde følgende krav:

1) Alle handlinger via salgsregistreringssystemer skal registreres i systemets elektroniske journal (logges). Transaktionsdata i den elektroniske journal skal signeres digitalt med et OCES-certifikat, som identificerer den erhvervsdrivende eller leverandøren af det digitale salgsregistreringssystem, så integriteten af da-

ta i den elektroniske journal kan verificeres i forbindelse med kontrol.

- 2) Den elektroniske journal skal indeholde de oplysninger, som også skal indeholdes på en forenklet faktura eller en kassebon til kunden, jf. § 66. For hver transaktion skal den elektroniske journal desuden indeholde:
 - a) Oplysning om den erhvervsdrivendes cvr-nummer.
 - b) Et fortløbende transaktionsnummer, som skal være unikt for den erhvervsdrivende (pr. cvr-nummer).
 - c) Tidspunktet for køkets start og afslutning/afbrydelse.
 - d) Den anvendte betalingsmetode.
 - e) Serienummeret på det digitale salgsregistreringssystem, som unikt identificerer salgsregistreringssystemet.
- 3) Salgsregistreringssystemet skal kunne producere en fil direkte fra den elektroniske journal i SAF-T format. Skatteforvaltningen udarbejder en dansk vejledning i brugen af SAF-T formatet.
- 4) Filen fra den elektroniske journal skal kunne udlæses på almindeligt tilgængelige elektroniske medier eller på anden vis kunne overføres digitalt til myndighederne på forlangende.
- 5) Salgsregistreringssystemet skal kunne danne en rapport med dagens omsætning der, efter registrering i den elektroniske journal, nulstiller salgstællerne m.v. (en Z-rapport).
- 6) Salgsregistreringssystemet skal kunne danne en rapport med omsætning indtil dannelsen uden nulstilling af salgstællere m.v. (en X-rapport).
- 7) Digitale betalingsmidler som betalingskort, mobilbetaling m.v. skal være koblet til salgsregistreringssystemet på en sådan måde, at betaling med digitale betalingsmidler automatisk registreres i det digitale salgsregistreringssystem som en del af den elektroniske journal.
- 8) Salgsregistreringssystemet skal kunne registrere særskilte totaler for de anvendte betalingsmidler, dvs. totaler for henholdsvis kontantbetaling, betaling med kort og mobilbetaling m.v.
- 9) Der skal være indbygget ur og dato, der er justeret i forhold til dansk normaltid. Alle justeringer af tidsangivelse i systemet skal registreres i den elektroniske journal.
- 10) Der skal være tilknyttet en printerfunktion, bl.a. til udskrivninger af forenkledte fakturaer eller kasseboner, jf. § 66, hvis den erhvervsdrivende ikke kan sende kassebonen digitalt til et system, som kunden på forhånd har accepteret.
- 11) Der skal kunne udskrives en kassebon på forlangende, hvorpå der klart skelnes mellem positive og negative beløb. Kravet anses også for opfyldt, hvis salgsregistreringssystemet kan sende kassebonen digitalt til et system, som kunden på forhånd har accepteret.

- 12) Salgsregistreringssystemer, der er beregnet til at blive benyttet af flere sælgere, skal kunne registrere transaktioner og totaler separat for hver sælger, herunder salgets størrelse samt type betalingsmiddel.
- 13) Undervisning og lignende registreringer uden salg skal medføre kasseboner, der er tydeligt mærket med f.eks. »test ikke gyldig« eller »undervisning – ikke gyldig«, og sådanne kasseboner må ikke kunne forveksles med ordinære kasseboner.
- 14) Når en virksomhed modtager kontanter, jf. § 83, stk. 1, i lov om betalinger, skal salgsregistreringssystemet være udstyret med:
 - a) En kasseskuffe til opbevaring af kontanter.
 - b) Mulighed for veksellasse (opgørelse over mønt- og seddeltyper).
- 15) Opbevares den elektroniske journal hos tredjemand, skal kravene i nr. 2-14 ligeledes opfyldes.

Stk. 2. Det digitale salgsregistreringssystem må ikke indeholde funktioner, der gør det muligt at tilføje, redigere eller slette oplysninger.

Stk. 3. Det digitale salgsregistreringssystem må ikke kunne sammenkobles eller integreres med software eller hardware, der gør det muligt at tilføje, redigere eller slette oplysninger i den elektroniske journal.

Pligt til at benytte digitale salgsregistreringssystemer

§ 65. Virksomheder inden for følgende brancher skal benytte digitale salgsregistreringssystemer:

- 1) Caféer, værtshuse, diskoteker m.v.
- 2) Pizzeriaer, grillbarer, isbarer, m.v.
- 3) Købmænd og døgnkiosker.
- 4) Restauranter.

Forenklet fakturaer og kasseboner

§ 66. En virksomhed kan over den enkelte leverance udstede en forenklet faktura med et indhold efter 2. pkt., hvis virksomheden i det enkelte tilfælde leverer varer eller ydelser for højst 3.000 kr. eller alene udsteder en faktura under hensyn til reglerne i § 58, stk. 2. En forenklet faktura skal indeholde oplysninger om

- 1) udstedelsesdato (fakturadato),
- 2) fortløbende nummer, der bygger på én eller flere serier, og som identificerer fakturaen,
- 3) den registrerede virksomheds (sælgerens) registreringsnummer, navn og adresse,
- 4) mængden og arten af de leverede varer eller omfanget eller arten af de leverede ydelser,
- 5) det samlede omsætningsbeløb samt det betalingspligtige afgiftsbeløb, eller de nødvendige oplysninger til beregning af afgiftsbeløbet, hvilket kan ske ved anførsel af, at afgiften udgør 20 pct. af det samlede omsætningsbeløb, og
- 6) specifik og utvetydig henvisning til den oprindelige faktura og de specifikke oplysninger, der ændres, hvis den udstedte faktura udgør et dokument eller meddelelse, som nævnt i § 58, stk. 2.

Stk. 2. Registrerede virksomheder, hvis afsætning sker udelukkende eller overvejende til private forbrugere, skal

udstede en forenklet faktura med de i stk. 1 nævnte oplysninger. En registreret køber kan anmode om en faktura i henhold til § 58. Registrerede virksomheder, hvis afsætning overvejende sker til afgiftspligtige personer, kan dog til private aftagere udstede forenklet fakturaer, jf. dog stk. 5 og 6.

Stk. 3. Registrerede virksomheder som nævnt i stk. 2 kan benytte salgsregistreringssystemer, for eksempel kasseapparat, og udlevere en kassebon med de i stk. 1 nævnte oplysninger, med undtagelse af fortløbende nummer. Endvidere kan de vælge mellem at anføre den registrerede virksomheds navn eller dens registreringsnummer.

Stk. 4. Hvor det ikke er teknisk muligt at udstede en kassebon i henhold til stk. 3, kan den registrerede virksomhed til private forbrugere i stedet udstede en kassebon med følgende oplysninger om den registrerede virksomheds navn eller registreringsnummer og salgsbeløbs størrelse. Hvis det ikke er teknisk muligt at udstede en kassebon, skal der ved salg til private forbrugere udstedes en forenklet faktura i henhold til stk. 1, når salgsbeløbet er over 1.000 kroner. En registreret virksomhed, som driver handel ved omførsel, kan pålægges at anvende kasseapparat ved omførslen, såfremt Skatteforvaltningen har konstateret uregelmæssigheder i virksomhedens regnskaber. Et pålæg om at anvende kasseapparat gives for 2 år. Konstaterer Skatteforvaltningen i den 2-årige periode fortsat uregelmæssigheder i virksomhedens regnskaber, kan pålægget forlænges.

Stk. 5. En virksomhed skal udstede en faktura med et indhold efter § 58, stk. 1, i denne bekendtgørelse, hvis virksomheden leverer varer eller ydelser til en privat forbruger, og leverancen er omfattet af reglerne i ligningslovens § 8 V, eller hvis virksomheden leverer ydelser til en privat forbruger for 5.000 kr. eller derover.

Stk. 6. Der skal altid udstedes en faktura i henhold til § 58 i denne bekendtgørelse ved fjernsalg til andre EU-lande, når virksomheden ikke anvender EU-ordningen i momslovens kapitel 16, ved leverancer omfattet af § 62 og ved levering af nye transportmidler til andre EU-lande jf. § 67.

Levering af nye transportmidler til andre EU-lande

§ 67. Registrerede virksomheder, der leverer nye transportmidler til ikke registrerede virksomheder og private forbrugere i et andet EU-land, og de, der efter momslovens § 53 har enkeltstående leverancer af nye transportmidler til registrerede virksomheder og private forbrugere i et andet EU-land, skal udstede en faktura, der ud over de i § 58, stk. 1, i denne bekendtgørelse nævnte oplysninger, indeholder:

- 1) Købers eventuelle registreringsnummer.
- 2) Værdi af transportmidlet.
- 3) Længde for både, vægt for fly samt slagvolumen eller effekt for motordrevne landkøretøjer.
- 4) Oplysning om tidspunktet for eventuel ibrugtagning af transportmidlet.

Stk. 2. Registrerede virksomheder skal ved salg af nye transportmidler til private forbrugere i et andet EU-land sikre sig oplysninger om køberens identitet ved forevisning af pas eller tilsvarende legitimation. Den registrerede virksomhed skal opbevare kopi af den foreviste dokumentation.

Stk. 3. Registrerede virksomheder skal sende kopier af fakturaer efter stk. 1 til Skatteforvaltningen senest 1 måned og 10 dage efter det kvartal, hvori leverancen har fundet sted. Fakturakopierne skal sendes i elektronisk indlæst (indscannet) form. Den elektroniske fremsendelse af fakturakopier skal være fordelt på periodens leverancer til det enkelte EU-land, idet det skal fremgå, hvilket andet EU-land at fakturakopierne angår. Registrerede virksomheder skal efter reglerne i § 92, stk. 1 og 2, i denne bekendtgørelse opbevare dokumentation for, at de har sendt fakturakopierne til Skatteforvaltningen.

Stk. 4. De, der efter momslovens § 53 skal fakturere enkeltstående leverancer af nye transportmidler til andre EU-lande, skal sende kopi af fakturaen over den enkelte leverance samt eventuel samtidig ansøgning om afgiftsgodtgørelse med dokumentation for, at der her i landet er betalt afgift af transportmidlet, til Skatteforvaltningen senest 1 måned efter udgangen af den kalendermåned, hvori leverancen har fundet sted. Dokumenterne skal sendes i elektronisk indlæst (indscannet) form. Den elektroniske fremsendelse af dokumenterne skal være fordelt på periodens leverancer til det enkelte EU-land, idet det skal fremgå, hvilket andet EU-land at dokumenterne angår. Reglerne i § 92, stk. 1 og 2, i denne bekendtgørelse, gælder for opbevaring af dokumentation for, at fakturakopier og ansøgning om afgiftsgodtgørelse er blevet sendt til Skatteforvaltningen.

Papirfakturaer og elektroniske fakturaer

§ 68. En virksomhed skal sikre oprindelsesægtheden, indholdsintegriteten og læsbarheden for papirfakturaer og elektroniske fakturaer fra udstedelsestidspunktet til udgangen af opbevaringsperioden efter § 92, stk. 1 eller 3. Ved sikring af fakturaens oprindelsesægthed forstås sikring af leverandørens eller fakturaudstederens identitet. Ved sikring af fakturaens indholdsintegritet forstås, at fakturaens indhold efter § 58, stk. 1, §§ 59-62, § 66, stk. 1, eller § 67, stk. 1, ikke skal kunne ændres eller slettes.

Stk. 2. Virksomheden fastsætter selv, hvordan virksomheden vil sikre oprindelsesægtheden, indholdsintegriteten og læsbarheden for fakturaer. Virksomhedens sikring kan ske ved enhver form for egenkontrol af, at virksomheden i overensstemmelse med bogføringsloven og kapitel 13 i denne bekendtgørelse etablerer et pålideligt revisionsspor mellem de fakturaer, som virksomheden udsteder, og de leverancer af varer eller ydelser, som virksomheden foretager.

Stk. 3. Ved en elektronisk faktura forstås, at fakturaen opfylder indholdskravene efter § 58, stk. 1, §§ 59-62, § 66, stk. 1, eller § 67, stk. 1, og at fakturaen er udstedt og modtaget i et hvilket som helst elektronisk format.

Stk. 4. En virksomhed kan kun udstede elektroniske fakturaer til en modtager, der accepterer dette. Modtagerens accept anses at foreligge ved enhver form for udtrykkelig skriftlig accept, formel eller ej, eller stiltiende, hvis en elektronisk faktura indgår i modtagerens bogføring og regnskab, eller hvis modtageren betaler det fakturerede beløb ifølge en elektronisk faktura.

Stk. 5. Hvis en virksomhed fremsender flere elektroniske fakturaer til samme modtager eller stiller flere elektroniske

fakturaer til rådighed for den samme modtager, kan oplysninger, som er fælles for de forskellige fakturaer, blot angives én gang, hvis der for hver faktura er adgang til samtlige oplysninger.

§ 69. Skatteforvaltningen har adgang til fakturaer, uanset at disse opbevares hos en tredjepart, jf. momslovens § 74, stk. 1.

Afregningsbilag

§ 70. Ved levering af varer og ydelser, hvor der benyttes afregningsbilag efter momslovens § 52 a, stk. 3, skal afregningsbilaget opfylde indholdskravene for faktura efter § 58, stk. 1, i denne bekendtgørelse, og der skal på afregningsbilaget anføres »selfakturering« eller »self-billing«. Herudover skal købers registreringsnummer anføres på afregningsbilaget.

Stk. 2. Reglerne efter stk. 3-5 gælder som vilkår for at benytte afregningsbilag ved transaktioner mellem registrerede virksomheder her i landet.

Stk. 3. Afregningsbilag kan kun udstedes, hvis begge parter er registrerede. Udstederen af et afregningsbilag skal sikre sig, at sælgeren er en registreret virksomhed. Hvis køber eller sælger ophører med at være registreret, skal den anden part underrettes.

Stk. 4. Betingelserne for udstedelse af afregningsbilag, jf. momslovens § 52 a, stk. 3, 2. pkt. anses for opfyldt, hvis fakturering (afregning) fra kunden sker på grundlag af skriftlig aftale, eller hvis der foreligger vedtægtsmæssige eller lignende ensartede regler for levering og prisfastsættelse af varer. Når udstedelse af afregningsbilag sker på grundlag af en skriftlig aftale, skal den ansvarlige ledelse hos begge parter have underskrevet denne, og begge parter skal opbevare et eksemplar af aftalen. Fakturering skal ske på grundlag af nærmere specifikke oplysninger, som beror hos kunden.

Stk. 5. Modtager en virksomhed, der ikke er registreret, et afregningsbilag, hvor på der er anført afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at afregningen indbefatter afgift, skal virksomheden gøre den, der har udstedt afregningsbilaget opmærksom herpå og tilbagebetale afgiftsbeløbet. Oplysning om, hvorvidt et registreringsnummer er gyldigt kan fås ved henvendelse til Skatteforvaltningen eller ved elektronisk opslag på skat.dk/TastSelv Erhverv. Køber skal opbevare dokumentation for foretagne verifikationer, herunder verifikationsdato.

Oversættelse

§ 71. Skatteforvaltningen kan for visse afgiftspligtige personer eller i visse tilfælde af kontrollensyn fastsætte, at fakturaer skal oversættes til dansk, når

- 1) fakturaerne angår levering af varer og ydelser med leveringssted her i landet efter momslovens kapitel 4, eller
- 2) fakturaerne er modtaget af afgiftspligtige personer, der er etableret her i landet.

Dispensation fra fakturakrav

§ 72. Skatteforvaltningen kan for enkelte virksomheder eller for grupper af virksomheder dispensere fra reglerne for fakturaer efter dette kapitel. Hvis dispensationen angår transaktioner mellem registrerede virksomheder, skal Skatteforvaltningen foretage høring af EU's Momsudvalg, før Skatteforvaltningen kan meddele dispensation.

Kapitel 13

*Angivelse og regnskab**Generelle krav til angivelse og regnskab*

§ 73. Virksomheder skal elektronisk angive afgift efter momslovens kapitel 15 til Skatteforvaltningen på [skat.dk/TastSelv Erhverv](https://skat.dk/TastSelvErhverv).

§ 74. Virksomheder, der er registreret efter momslovens §§ 47, 49, 51 eller 51a, skal føre et regnskab over leverancer af varer og ydelser til og fra virksomheden. Beløbene, som virksomheden ved udgangen af hver afgiftsperiode skal angive til Skatteforvaltningen på afgiftsangivelsen og på listen over EU-leverancer, skal fremgå af regnskabet.

Stk. 2. Regnskabet skal føres i det almindelige forretningsregnskab.

Stk. 3. Virksomheder skal, selv om de ikke er bogføringspligtige efter bogføringsloven, opfylde de krav, der er fastsat i bogføringsloven.

Stk. 4. Virksomheder, der efter deres art og handelsform (f.eks. detailsalg fra vogn eller torvestade) ikke har mulighed for at benytte kasseapparat eller føre lister m.v. over den enkelte indbetaling, må foretage en daglig kasseopgørelse, der skal udvise kassebeholdningen ved dagens begyndelse og slutning samt korrektioner for samtlige udbetalinger og sådanne indbetalinger, der ikke vedrører den afgiftspligtige omsætning. Disse virksomheder skal endvidere daglig redegøre for modtagne indbetalinger på 100 kr. og derover fra kunder for tidligere kreditsalg.

§ 75. Regnskabet skal føres på en klar og overskuelig måde og indeholde sådanne specifikationer, at det kan danne grundlag for Skatteforvaltningens kontrol med afgiftens rigtige beregning. Føres købs- og salgskonti med summariske poster, skal der foreligge specifikationer i form af journaler, kladder, kassestrimler og lignende, hvoraf fremgår, hvorledes de summariske poster er sammensat af enkeltposter.

Stk. 2. Regnskabet efter § 74 og stk. 1 skal være tilrettelagt således, at alle registreringer kan afstemmes med oplysningerne på virksomhedens afgiftsangivelse og listen over EU-leverancer. Oplysningerne på angivelsen og på listen skal kunne opløses i de registreringer, hvoraf de er sammensat.

Stk. 3. Regnskabet skal desuden indeholde sådanne oplysninger, at virksomheden kan opfylde forpligtelsen til på begæring at meddele Skatteforvaltningen oplysninger om virksomhedens indkøb hos og leverancer til enkelte virksomheder.

Særlige konti og rubrikker

§ 76. Regnskabet skal indeholde følgende særlige konti:

- 1) Konto for indgående afgift (købsmoms),
- 2) konto for udgående afgift (salgsmoms),
- 3) konto for afgift af varekøb fra udlandet (afgift af EU-erhvervelser af varer og afgift af indførsel af varer fra steder uden for EU),
- 4) konto for afgift af køb af ydelser fra udlandet med omvendt betalingspligt,
- 5) konto for EU-erhvervelser af varer,
- 6) konto for køb af ydelser fra andre EU-lande med omvendt betalingspligt,
- 7) konto for EU-leverancer af varer,
- 8) konto for EU-leverancer af ydelser med omvendt betalingspligt, og
- 9) konto for eksport m.v.

Stk. 2. Kravet om, at virksomhedens regnskab skal indeholde særlige konti efter §§ 76-78 og § 85 og § 102, stk. 4 og 5, anses for opfyldt, i det omfang virksomheden på Skatteforvaltningens anmodning kan fremskaffe og specificere de oplysninger, der skal fremgå af de særlige konti efter §§ 76-78 og 85 og § 102, stk. 4 og 5, i kraft af virksomhedens elektroniske programmer og koder.

Stk. 3. På kontoen for indgående afgift føres afgiften på indkøb m.v. af varer og ydelser til brug for virksomheden, i det omfang afgiften på indkøbene kan medregnes til den indgående afgift.

Stk. 4. På kontoen for udgående afgift føres afgiften af virksomhedens leverancer, herunder udtagning til privat brug m.v., samt fraførsel af varer fra et afgiftsoplag og betalingspligtige køb efter momslovens § 46, stk. 1, nr. 4 og 6-12.

Stk. 5. På kontoen for afgift af varekøb fra udlandet anføres afgiften af

- 1) erhvervelser af varer fra andre EU-lande,
- 2) varer, der indføres her til landet fra steder uden for EU, jf. momslovens § 12 (afgiften beregnes på grundlag af varenes afgiftsværdi, som er toldværdien tillagt told, importafgifter m.v. samt de forsendelses- og forsikringsomkostninger m.v., der påløber indtil varenes bestemmelsessted i EU, når dette sted er kendt på det tidspunkt, hvor afgiftspligten indtræder), og
- 3) køb af varer fra udlandet, for hvilken afgift virksomheden er betalingspligtig efter momslovens § 46, stk. 1, nr. 1, 2 og 5.

Stk. 6. På kontoen for afgift af køb af ydelser fra udlandet med omvendt betalingspligt anføres afgiften af køb af ydelser fra udlandet, for hvilken afgift virksomheden er betalingspligtig efter momslovens § 46, stk. 1, nr. 3.

Stk. 7. På kontoen for EU-erhvervelser af varer anføres købsprisen uden afgift for varer, som virksomheden erhverver fra andre EU-lande, jf. momslovens § 11. Dette gælder også for varer, som virksomheden har modtaget fra andre EU-lande, og for hvilke virksomheden er betalingspligtig for afgiften efter momslovens § 46, stk. 1, nr. 1, jf. § 110 i denne bekendtgørelse.

Stk. 8. På kontoen for køb af ydelser fra andre EU-lande med omvendt betalingspligt anføres købsprisen uden afgift for ydelser, for hvilken afgift virksomheden er betalingspligtig efter momslovens § 46, stk. 1, nr. 3, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter momslovens § 16, stk. 1.

Stk. 9. På kontoen for EU-leverancer af varer anføres salgsprisen for varer, der leveres til andre EU-lande, og hvoraf der ikke skal betales afgift efter momslovens § 34, stk. 1, nr. 1-4.

Stk. 10. På kontoen for EU-leverancer af ydelser med omvendt betalingspligt anføres salgsprisen for ydelser, der leveres til andre EU-lande, hvor modtageren er betalingspligtig for afgiften af køb af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter momslovens § 16, stk. 1.

Stk. 11. På kontoen for eksport m.v. anføres salgsprisen for

- 1) leverancer, hvoraf der ikke skal betales afgift efter momslovens §§ 14-21 d, og hvortil virksomheden har indkøbt m.v. varer og ydelser her i landet, bortset fra leverancer efter momslovens § 14, stk. 1, nr. 2, 2. pkt., hvis varerne forsendes eller transporteres til et andet EU-land, og leverancer af ydelser efter momslovens § 16, stk. 1, i de tilfælde, hvor en modtager i et andet EU-land er betalingspligtig for afgiften af køb af ydelserne,
- 2) leverancer, hvoraf der ikke skal betales afgift efter momslovens § 34, stk. 1, nr. 5-21, og stk. 5,
- 3) leverancer, hvoraf der ikke skal betales afgift efter momslovens § 34 a og § 34 b, og
- 4) leverancer, hvor modtager er betalingspligtig for afgiften af køb af varer og ydelser efter momslovens § 46, stk. 1, nr. 4 og 6-12.

Stk. 12. På afgiftsangivelsen skal for hver afgiftsperiode angives de samlede værdier i perioden af de enkelte konti som anført i stk. 1, nr. 1-4.

§ 77. Afgiftsbeløbene føres på afgiftskontiene i forbindelse med postering af det pågældende køb eller salg i forretningsregnskabet. Afgiftskontiene kan dog føres med periodiske posteringer, når afgiften kan beregnes direkte på grundlag af saldoen på andre konti. I så fald føres disse konti med værdien indbefattet afgift, og kontiende må kun omfatte enten køb, hvoraf afgiften kan medregnes til den indgående afgift, eller salg, hvoraf der skal betales afgift. Den beregnede afgift ved import af varer kan dog ikke ske på grundlag af saldoen på andre konti.

§ 78. Afgiftskontiende afsluttes ved hver afgiftsperiodes udløb. Saldoen på kontoen for indgående afgift, saldoen på kontoen for afgift af varekøb fra udlandet og saldoen for kontoen for afgift af køb af ydelser fra udlandet med omvendt betalingspligt overføres til kontoen for udgående afgift. Kontoen for udgående afgift viser herefter det afgiftsbeløb, som skal indbetales til Skatteforvaltningen, eller det afgiftsbeløb, der skal godtgøres af Skatteforvaltningen. Ved indbetalingen til eller udbetalingen fra Skatteforvaltningen føres det betalte eller godtgjorte beløb på kontoen for udgående afgift, der hermed udlignes.

Stk. 2. I stedet for at overføre den indgående afgift, afgiften af varekøb fra udlandet og kontoen for afgift af køb af

ydelser fra udlandet med omvendt betalingspligt til kontoen for udgående afgift, kan virksomheden oprette en konto for afregning med Skatteforvaltningen og overføre afgiften her til.

§ 79. Virksomheder skal på afgiftsangivelsen efter momslovens kapitel 15 oplyse virksomhedens udenlandshandel med varer eller ydelser samt virksomhedens indenlandske afgiftsfritagne leverancer af varer eller ydelser, specificeret i angivelsens

- 1) rubrik A-varer,
- 2) rubrik A-ydelser,
- 3) rubrik B-varer EU-salgsangivelse,
- 4) rubrik B-varer, ikke EU-salgsangivelse,
- 5) rubrik B-ydelser, og
- 6) rubrik C.

Stk. 2. I rubrik A-varer anføres

- 1) værdien uden afgift af erhvervelse af varer fra andre EU-lande, jf. momslovens § 11, og § 76, stk. 7, i denne bekendtgørelse,
- 2) værdien uden afgift af udenlandske virksomheders installation og montering af varer her i landet, hvis varerne forsendes eller transporteres fra et andet EU-land, jf. § 107, stk. 1, i denne bekendtgørelse, og
- 3) værdien uden afgift af virksomheders fjernsalg af varer her til landet, jf. § 112 i denne bekendtgørelse.

Stk. 3. I rubrik A-ydelser anføres værdien uden afgift af køb af ydelser fra andre EU-lande, når køberen er betalingspligtig for afgiften efter momslovens § 46, stk. 1, nr. 3, jf. § 76, stk. 8, i denne bekendtgørelse, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter momslovens § 16, stk. 1.

Stk. 4. I rubrik B-varer EU-salgsangivelse anføres værdien uden afgift af leverancer af varer til registrerede købere i andre EU-lande, jf. momslovens § 34, stk. 1, nr. 1-4, og § 76, stk. 9 i denne bekendtgørelse, jf. dog stk. 5, nr. 1.

Stk. 5. I rubrik B-varer, ikke EU-salgsangivelse anføres

- 1) værdien uden afgift af leverancer af nye transportmidler til ikke registrerede virksomheder og private forbrugere i andre EU-lande efter momslovens § 34, stk. 1, nr. 2, og § 67, stk. 1, i denne bekendtgørelse,
- 2) værdien uden afgift af installation og montering af varer i andre EU-lande, jf. § 106 i denne bekendtgørelse, og
- 3) værdien uden afgift af fjernsalg af varer til andre EU-lande, jf. § 111, stk. 2, i denne bekendtgørelse.

Stk. 6. I rubrik B-ydelser anføres værdien uden afgift af leverancer af ydelser til andre EU-lande, hvor køberen er betalingspligtig for afgiften af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter momslovens § 16, stk. 1, jf. § 76, stk. 10, i denne bekendtgørelse.

Stk. 7. I rubrik C anføres værdien uden afgift af leverancer af andre varer og ydelser til købere her i landet til andre EU-lande og til steder uden for EU, jf. § 76, stk. 11, i denne bekendtgørelse.

Køb m.v.

§ 80. Regnskabet over indkøb og afgiften heraf (den indgående afgift) føres på grundlag af købsbilag i form af

fakturaer, notaer, afregningsbilag og modtagne kreditnotaer m.v.

Stk. 2. Virksomheder fører regnskabet for importerede varer enten på grundlag af den månedlige importspecifikation eller de enkelte fortoldningsekspeditioner.

§ 81. Bogføringen for en afgiftsperiode skal omfatte de fradragsberettigede køb m.v., der i perioden er leveret eller fortoldet til virksomheden, jf. momslovens § 37, stk. 2.

Stk. 2. Bogføring af indkøb kan foretages ved betalingen i stedet for ved fakturaens modtagelse. Den indgående afgift opgøres da på grundlag af de i afgiftsperioden foretagne betalinger. Benyttes denne fremgangsmåde, er virksomheden berettiget til gennem specificerede opstillinger over gæld til leverandører ved afgiftsperiodens begyndelse og slutning at foretage regulering af den indgående afgift, således at denne svarer til de af leverandørerne i perioden fakturerede leverancer.

§ 82. Kontoen for indgående afgift skal reduceres med afgiften ifølge kreditnotaer, der modtages fra indenlandske leverandører for returvarer, og prisafslag for tidligere indkøbte varer eller ydelser, herunder kreditnotaer med angivelse af afgift for dividende, bonus, kasserabatter og andre betingede rabatter, som er blevet effektive, efter at leverancen er foretaget.

Stk. 2. Såfremt afgiften af indkøb kun kan medregnes delvis til en virksomheds indgående afgift, kan virksomheden enten opdele afgiftsbeløbet straks ved bogføringen eller notere hele afgiftsbeløbet som indgående afgift. I sidstnævnte tilfælde skal den del af afgiften, som ikke kan medregnes til den indgående afgift, fratrækkes kontoen for indgående afgift ved afgiftsperiodens slutning.

§ 83. Registrerede virksomheder skal til dokumentation af den indgående afgift kunne fremlægge fakturaer, herunder forenklede fakturaer og afregningsbilag, eller behørig dokumentation for indførsel med eventuelle ændringer m.v. fra Skatteforvaltningen eller fakturaer for erhvervelser fra andre EU-lande med anførelse af sælgerens og køberens registreringsnummer.

§ 84. Regnskabet skal indeholde sådanne oplysninger, at det kan danne grundlag for Skatteforvaltningens kontrol med, at der ved ændringer i grundlaget for de af virksomheden i forbindelse med anskaffelsen af investeringsgoder foretagne fradrag for indgående afgift sker regulering af den fradragte afgift i overensstemmelse med momslovens §§ 43 og 44.

Stk. 2. Reguleringsbeløbet skal medtages ved opgørelsen af virksomhedens indgående afgift for den afgiftsperiode, i hvilken omfanget af reguleringen kan konstateres.

Stk. 3. Virksomheder, der driver såvel registreringspligtig som ikke registreringspligtig virksomhed, eller som anvender investeringsgoder til andet ikke fradragsberettiget formål, skal opføre indkøbte investeringsgoder på en særlig konto, der benævnes »investeringsgoder«, eller på en særlig opgørelse.

Stk. 4. På den i stk. 3 nævnte konto eller opgørelse anføres for hvert investeringsgode anskaffelsesbeløbet eller

fremstillingsprisen uden afgift, det i forbindelse med anskaffelsen eller fremstillingen betalte afgiftsbeløb samt det afgiftsbeløb, som virksomheden i forbindelse med anskaffelsen eller fremstillingen kan medregne til den indgående afgift, jf. momslovens kapitel 9. På kontoen eller opgørelsen anføres endvidere de reguleringer, som virksomheden skal foretage efter momslovens §§ 43 og 44.

Stk. 5. Virksomheder, som overtager en reguleringsforpligtelse for afgiften på et investeringsgode, jf. § 20, stk. 1, i denne bekendtgørelse skal på den i stk. 3 nævnte konto eller opgørelse føre det afgiftsbeløb, for hvilket virksomheden har overtaget reguleringsforpligtelse, samt de reguleringer, som virksomheden skal foretage.

Stk. 6. Regnskabet skal være tilrettelagt således, at Skatteforvaltningen kan sammenholde posteringerne på den i stk. 3 nævnte konto eller opgørelse med virksomhedens øvrige regnskabsmateriale.

Salg og erhvervelser m.v.

§ 85. Regnskabet over salg og afgiften heraf (den udgående afgift) skal for hver afgiftsperiode omfatte samtlige leverancer af varer og ydelser, fraførsler af EU-varer fra Københavns Frihavn eller et afgiftsoplag samt udtagning af varer og ydelser.

Stk. 2. Regnskabet over afgiften af erhvervelser af varer fra andre EU-lande og køb af varer fra udlandet, for hvilken afgift virksomheden er betalingspligtig efter momslovens § 46, stk. 1, nr. 1, 2 og 5, skal føres på kontoen for afgift af varekøb fra udlandet, jf. § 76, stk. 5, i denne bekendtgørelse.

Stk. 3. Regnskabet over afgiften af køb af ydelser fra andre EU-lande, for hvilken afgift virksomheden er betalingspligtig efter momslovens § 46, stk. 1, nr. 3, skal føres på kontoen for afgift af køb af ydelser fra udlandet med omvendt betalingspligt, jf. § 76, stk. 6, i denne bekendtgørelse.

Stk. 4. En virksomhed, der skal angive leverancer af varer til andre EU-lande efter § 79, stk. 1, nr. 3, og § 99, stk. 1, nr. 1, i denne bekendtgørelse, jf. momslovens § 34, stk. 1, nr. 1-4, skal sørge for, at de angivne beløb efter § 79, stk. 4, og § 99, stk. 2, nr. 3, i denne bekendtgørelse stemmer overens med hinanden for den relevante angivelsesperiode.

Stk. 5. En virksomhed, der skal angive leverancer af ydelser til andre EU-lande efter § 79, stk. 1, nr. 5, og § 99, stk. 1, nr. 2, i denne bekendtgørelse, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter momslovens § 16, stk. 1, skal sørge for, at de angivne beløb efter § 79, stk. 6, og § 99, stk. 2, nr. 4, i denne bekendtgørelse stemmer overens med hinanden for den relevante angivelsesperiode.

§ 86. Bogføringen skal foretages på grundlag af kopier af udstedte salgsbilag. Den daglige bogføring kan dog også ske på grundlag af modtagne betalinger (kasseregnskab).

Stk. 2. Bogføring af erhvervelser og køb, jf. § 85, stk. 2, foretages på grundlag af modtagne fakturaer.

§ 87. Virksomheder, der efter deres karakter som for eksempel detailhandel med levnedsmidler eller andre daglige forbrugsvarer ikke har praktisk mulighed for at foretage løbende notering af indehaverens eget forbrug af varer og

ydelser, kan indføre dette forbrug i afgiftsregnskabet med en samlet postering for hver afgiftsperiode.

§ 88. Virksomheder, der opgør salget på grundlag af kasseregnskabet, skal af hensyn til opgørelsen af afgiftstilsvaret foretage korrektion for kreditsalg, der endnu ikke er betalt, og for indbetalinger vedrørende tidligere kreditsalg. Denne regulering foretages på grundlag af udestående fordringer ved afgiftsperiodens begyndelse og slutning. Detailhandlere og andre, der afregner med kunderne ugentligt, kan dog undlade at foretage regulering for udestående fordringer for sådant salg.

Stk. 2. Såfremt der i den daglige opgørelse indgår salg af frimærker og aviser efter momslovens § 13, stk. 1, nr. 14, og § 34, stk. 1, nr. 18, kan virksomheden undlade dagligt at fratrække dette salg og i stedet opgøre og fratrække salget af frimærker og aviser ved udgangen af hvert kvartal. Salget opgøres da på grundlag af afregninger fra bladhus og kvitteringer fra postvæsenet for køb af frimærker.

Stk. 3. Periodiske reguleringer vedrørende udestående fordringer og salg af frimærker og aviser skal fremgå af regnskabet eller af særlige opstillinger, der opbevares sammen med regnskabet.

§ 89. Virksomheder, der er registreret som landbrug og fiskeri m.v., kan føre afgiftsregnskabet på grundlag af periodiske opgørelser som ugeopgørelser, månedsopgørelser eller halvårsopgørelser fra leverandører og aftagere. Det er dog en forudsætning, at opgørelserne ikke omfatter køb eller salg vedrørende to forskellige afgiftsperioder. Opgørelserne skal indeholde samme oplysninger som fakturaer.

Digital betaling m.v.

§ 90. Ved betaling via et pengeinstitut eller betalingsinstitut efter momslovens § 46, stk. 12, forstås betaling fra konto til konto eller betaling på anden måde til modtagerens konto, herunder ved anvendelse af betalingskort, hvorved der sikres en entydig elektronisk identifikation af betaler og betalingsmodtager. Betaling af indbetalingskort på posthuset eller i et pengeinstitut sidestilles med digital betaling.

Stk. 2. Betaling, der sker ved byttehandel, modregning eller via mellemregningskonti, sidestilles med digital betaling. Dog skal betaling af byttesum, betaling af restbeløb efter modregning eller betaling ved udligning af mellemregningskonti sidestilles med kontant betaling i forhold til beløbsgrænsen efter momslovens § 46, stk. 12. Indberetning af disse betalinger efter momslovens § 46, stk. 14, skal ske senest 14 dage efter betalingen, hvis der ikke betales digitalt.

Andre bestemmelser

§ 91. Virksomhederne skal en gang om året foretage optælling af varelageret og opgøre lagerets værdi. Opgørelsen kan foretages i forbindelse med virksomhedens almindelige statusopgørelse.

§ 92. Virksomhederne, herunder virksomheder, der er under registreringsgrænsen i momslovens §§ 48 og 50, skal opbevare regnskaber, regnskabsbilag og andet regnskabsma-

teriale, herunder bestillingsbøger, fabrikationssedler, lageroptællingslister m.v., samt den årlige lageropgørelse i 5 år efter udløbet af det pågældende regnskabsår, jf. dog stk. 3. Dog skal detailhandelsvirksomheder kun opbevare kassestrimler og tilsvarende interne bilag 1 år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet. Er en udenlandsk virksomhed registreret efter momslovens § 47, stk. 2, ved en herboende repræsentant, skal regnskabet opbevares her i landet af repræsentanten.

Stk. 2. Bestemmelserne om bogføring ved hjælp af edb og om mikrofilm i bogføringsloven finder anvendelse på virksomheders regnskabsføring m.v. efter denne bekendtgørelse.

Stk. 3. Virksomheder, der anskaffer fast ejendom eller foretager til- eller ombygningsarbejder, der helt eller delvist anvendes i forbindelse med en registreret virksomhed, jf. momslovens §§ 43 og 44, skal opbevare regnskabsmaterialet i 10 år efter anskaffelsen af den faste ejendom eller til- og ombygningsarbejdet.

Stk. 4. Opbevaringsperioderne efter stk. 1 og 3 gælder for fakturaer ved levering af varer og ydelser med leveringssted her i landet efter momslovens kapitel 4.

Stk. 5. En faktura, der opfylder reglerne i § 68 i denne bekendtgørelse for sikring af fakturaens oprindelsesægtighed, indholdsintegritet og læsbarhed, skal opbevares enten på papir eller elektronisk, uanset om fakturaen oprindeligt er fremsendt eller er stillet til rådighed som papirfaktura eller elektronisk faktura.

Stk. 6. En virksomhed, der benytter elektronisk fakturering eller opbevarer fakturaer elektronisk, skal opbevare beskrivelser af systemerne herunder hardware og software samt af procedurerne, der benyttes til elektronisk udstedelse, modtagelse og opbevaring af fakturaer. Virksomheden skal endvidere opbevare kontrakter og certifikater som en del af systembeskrivelserne m.v. Opbevaring af systembeskrivelser, procedurer, kontrakter og certifikater m.v. skal ske på papir eller elektronisk.

§ 93. En virksomhed skal for hver afgiftsperiode og inden udløbet af momslovens frist for at indgive afgiftsangivelsen have bogført og afsluttet afgiftsregnskabet og herunder dokumentere grundlaget for den indgående afgift (købsmomsen) af indkøbte varer eller ydelser.

Stk. 2. Skatteforvaltningen kan give en virksomhed påbud om, at virksomheden inden for en frist, der ikke kan fastsættes til mindre end 14 dage, skal ajourføre bogføringen og dokumentere grundlaget for købsmoms for en eller flere afgiftsperioder.

§ 94. Den i momslovens § 62 a omhandlede sikkerhed kan stilles i form af børsnoterede obligationer, bankgaranti, kontante indskud eller i form af anden betryggende sikkerhed efter Skatteforvaltningens bestemmelser.

Stk. 2. Til brug for Skatteforvaltningens vurdering om der skal stilles sikkerhed, skal virksomheder fra andre EU-lande, Færøerne, Grønland, Island og Norge, som ikke er etableret her i landet, ved anmeldelse til registrering oplyse om registreringsnummer i hjemlandet samt forelægge tilstrækkelige økonomiske oplysninger om virksomheden.

§ 95. En herboende repræsentant kan repræsentere flere udenlandske virksomheder ved ét momsnummer for følgende transaktioner:

- 1) Levering af varer efter momslovens § 36, stk. 1, nr. 5, til andre EU-lande.
- 2) Levering af varer direkte fra et afgiftsoplag til et andet EU-land eller til steder uden for EU.
- 3) Erhvervelse af varer her i landet fra et andet EU-land og varerne oplægges direkte på et afgiftsoplag, et frilager, i Københavns Frihavn eller udføres til steder uden for EU.

Stk. 2. Den herboende repræsentant skal for de i stk. 1 nævnte transaktioner udfylde en samlet momsangivelse for de udenlandske virksomheder.

Stk. 3. Den herboende repræsentant skal for de i stk. 1 nævnte transaktioner føre et regnskab for hver enkelt afgiftspligtig.

§ 96. Virksomheder m.v., der er registreret efter momslovens § 50, skal føre regnskab over de varer, der erhverves fra andre EU-lande, idet regnskabet skal føres på en sådan måde, at det kan danne grundlag for opgørelsen af afgiften heraf.

Stk. 2. Virksomhederne skal opbevare regnskabsmateriale, herunder fakturaer, i 5 år efter udløbet af det år, hvori den afgiftspligtige erhvervelse finder sted.

§ 97. Virksomhederne kan føre regnskabet, jf. § 74 i denne bekendtgørelse, i danske kroner eller i euro. Virksomhederne kan endvidere føre regnskabet i anden fremmed valuta, der er relevant for virksomheden efter bestemmelserne i bogføringsloven, jf. dog stk. 7.

Stk. 2. En virksomhed kan angive fakturabeløb inkl. afgiftsbeløb i en hvilken som helst valuta, hvis afgiftsbeløbet angives i danske kroner eller i euro. Reglerne i stk. 4 gælder for omregning til og fra danske kroner.

Stk. 3. Hvis en virksomhed fører regnskab i euro eller anden udenlandsk valuta efter stk. 1, skal regnskabsmaterialet indeholde oplysninger, som til enhver tid gør det muligt at omregne regnskabet til danske kroner. Hvis virksomheden fører regnskabet i danske kroner, skal fakturabeløb i euro eller anden udenlandsk valuta, der ligger til grund for regnskabet, omregnes til danske kroner.

Stk. 4. Virksomheden skal anvende den senest offentliggjorte valutakurs på tidspunktet for afgiftspligtens indtræden efter momslovens kapitel 5 som omregningskurs. Ved omregning mellem danske kroner og euro efter 1. pkt. kan virksomheden dog anvende Den Europæiske Centralbanks (ECB) kurs mellem danske kroner og euro, og ved omregning mellem danske kroner og et tredjelandets valuta efter 1. pkt. kan virksomheden anvende ECBs kurser mellem danske kroner og euro, henholdsvis mellem euro og tredjelandets valuta. I stedet for dagskurserne efter 1. eller 2. pkt. kan virksomheden anvende toldkursen, jf. dog stk. 7. Virksomhedens valg mellem de nævnte omregningskurser skal fremgå af en note til virksomhedens regnskab og er bindende for en periode på mindst 2 år. Skatteforvaltningen kan under ganske særlige omstændigheder give tilladelse til, at virksomheden ændrer omregningsmetoden, selv om 2-års-perioden ikke er udløbet.

somheden ændrer omregningsmetoden, selv om 2-års-perioden ikke er udløbet.

Stk. 5. Fakturaer efter stk. 2, der modtages eller udstedes i en anden valuta end den, der bogføres i, anses for at være udstedt i danske kroner, hvis der er anført en omregningskurs til danske kroner eller et beløb i danske kroner på fakturaen. Dette gælder også, hvis fakturabeløbet er anført i danske kroner.

Stk. 6. Opgørelse af afgiftstilsvaret efter momslovens §§ 56 og 57 skal ske i danske kroner på baggrund af et omregnet regnskab efter reglerne i stk. 3-5. Det tilsvarende gælder for øvrige pligtmæssige oplysninger, som virksomhederne skal afgive til Skatteforvaltningen.

Stk. 7. Består der mellem leverandøren og aftageren af varer og ydelser et interessefællesskab, så den ene har bestemmende indflydelse, direkte eller indirekte, i den anden parts virksomhed, skal de pågældende virksomheder anvende den samme metode for omregning til eller fra udenlandsk valuta.

Stk. 8. Virksomheder, hvis køretøjer passerer den faste forbindelse over Øresund, kan som indgående afgift fratæke det samlede afgiftsbeløb, der er angivet på fakturaen i danske kroner.

§ 98. Fogedretter og autoriserede auktionsledere skal indberette følgende oplysninger elektronisk til Skatteforvaltningen om tvangsauktioner, der er omfattet af momslovens § 46 b, stk. 1:

- 1) Den registrerede virksomheds registreringsnummer (cvr- eller SE-nummer).
- 2) Afgiftsbeløbet.
- 3) Datoen for auktionens afslutning.

Kapitel 14

Leverancer til andre EU-lande og indførsel fra steder uden for EU

Angivelse af leverancer til andre EU-lande

§ 99. Virksomheder, der leverer varer eller ydelser til registrerede købere i andre EU-lande, skal for hver måned angive leverancer af

- 1) varer uden afgift efter momslovens § 34, stk. 1, nr. 1-4, jf. dog § 79, stk. 5, nr. 1, i denne bekendtgørelse, og
- 2) ydelser uden afgift, når køberen er betalingspligtig for afgiften af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter momslovens § 16, stk. 1, dog at leverancer af ydelser ikke skal angives, hvis ydelsen er fritaget for afgift i et andet EU-land, hvor ydelsen har leveringssted.

Stk. 2. Virksomheden skal ved angivelsen efter stk. 1 oplyse

- 1) virksomhedens registreringsnummer, navn og adresse samt angivelsesperiode for leverancer til andre EU-lande,
- 2) køberens registreringsnummer,
- 3) den samlede værdi af virksomhedens leverancer af varer uden afgift til hver enkelt køber i et andet EU-land, og

- 4) den samlede værdi af virksomhedens leverancer af ydelser uden afgift til hver enkelt køber i et andet EU-land, hvor køberen er betalingspligtig for afgiften af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter momslovens § 16, stk. 1.

Stk. 3. Foruden oplysningerne i stk. 1 og 2 skal afgiftspligtige personer indsende oplysninger om momsregistreringsnummeret på de afgiftspligtige personer, til hvilke varer, der er forsendt eller transporteret i medfør af en konsignationsaftale i overensstemmelse med betingelserne i momslovens § 10 a, er bestemt og om enhver ændring i de afgivne oplysninger.

Stk. 4. Skatteforvaltningen kan tillade, at virksomheder, der leverer varer uden afgift til registrerede købere i andre EU-lande, angiver leverancer af varer efter stk. 1 og 2 for hvert kvartal, hvis

- 1) virksomheden ikke er omfattet af momslovens regler for månedlig afgiftsperiode, og
- 2) virksomhedens leverancer af varer uden afgift til andre EU-lande ikke overstiger 400.000 kr. hverken i det indværende kvartal eller i hvert af de forudgående fire kvartaler.

Stk. 5. Virksomheder, der angiver leverancer af varer på vilkår efter stk. 4, men hvor virksomhedens leverancer af varer uden afgift til andre EU-lande overstiger 400.000 kr. i en eller to måneder inden for et kvartal, skal angive leverancer af varer efter stk. 1 og 2 for denne ene måned eller for hver af disse to måneder som samlet angivelsesperiode.

Stk. 6. Skatteforvaltningen kan tillade, at virksomheder, der leverer ydelser uden afgift til registrerede købere i andre EU-lande, hvor køberen er betalingspligtig for afgiften af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter momslovens § 16, stk. 1, angiver virksomhedens leverancer af ydelser efter stk. 1 og 2 for hvert kvartal, hvis

- 1) virksomheden ikke er omfattet af momslovens regler for månedlig afgiftsperiode, og virksomheden angiver leverancer af varer på vilkår efter stk. 3, når virksomheden samtidig angiver leverancer af ydelser, og køberen er betalingspligtig for afgiften af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter momslovens § 16, stk. 1, eller
- 2) virksomheden kun angiver leverancer af ydelser, og køberen er betalingspligtig for afgiften af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter momslovens § 16, stk. 1.

§ 100. Virksomheder skal uanset længden af angivelsesperiode efter § 99, stk. 1 eller 3-6, i denne bekendtgørelse, angive leverancer af varer eller ydelser til andre EU-lande senest den 25. i måneden efter angivelsesperiodens udløb til Skatteforvaltningen.

Stk. 2. Virksomheder skal elektronisk angive leverancer af varer eller ydelser til andre EU-lande efter § 99 til Skatteforvaltningen på skat.dk/TastSelv/Erhverv.

Oplysningskrav ved indførsel af varer fra steder uden for EU

§ 101. En importør skal for at opnå fritagelse for afgift ved indførsel af varer her i landet efter momslovens § 36, stk. 1, nr. 5, senest på indførselstidspunktet for varerne oplyse Skatteforvaltningen om

- 1) importørens eget registreringsnummer, der er udstedt her i landet efter momslovens § 47, stk. 1, eller registreringsnummeret, hvorunder importørens herboende repræsentant foretager transaktioner efter § 96 i denne bekendtgørelse, og momsregistreringsnummeret, der er udstedt i et andet EU-land, for virksomheden, som får leveret varerne efter momslovens § 34, stk. 1, nr. 1-3, eller
- 2) momsregistreringsnummeret, der er udstedt i et andet EU-land, for en herværende virksomheds faste forretningssted m.v., som får overført varerne efter momslovens § 34, stk. 1, nr. 4.

Stk. 2. Skatteforvaltningen kan endvidere bestemme, at en importør for at opnå fritagelse for afgift ved indførsel af varer her i landet efter momslovens § 36, stk. 1, nr. 5, senest på indførselstidspunktet for varerne skal dokumentere, at de indførte varer er bestemt til at blive leveret i et andet EU-land.

Kapitel 15

Særlige bestemmelser for EU-handel

Registreringsnummer

§ 102. Virksomheder skal ved EU-handel anvende den alfanumeriske kode (DK) med tilføjelse af virksomhedens cvr- eller SE-nummer som registreringsnummer. Ved angivelse af registreringsnumre på virksomheder i andre EU-lande skal den alfanumeriske landekode ligeledes anføres.

Stk. 2. Virksomheder, der er registreret under ét efter momslovens § 47, stk. 4, skal anvende det fælles cvr- eller SE-nummer samt navn og adresse, hvorunder virksomheden er registreret.

Stk. 3. Virksomheder, der er delregistreret efter momslovens § 47, stk. 3, 2. pkt., skal anvende den delregistrerede virksomheds cvr- eller SE-nummer, navn og adresse.

Stk. 4. En virksomhed, der leverer varer til andre EU-lande efter momslovens § 34, stk. 1, nr. 1-4, skal ved bogføring (debitorkartotek) dokumentere kundernes udenlandske momsregistreringsnumre.

Stk. 5. En virksomhed, der leverer ydelser til andre EU-lande, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter momslovens § 16, stk. 1, skal ved bogføring (debitorkartotek) dokumentere kundernes udenlandske momsregistreringsnumre, i det omfang disse momsregistreringsnumre er oplyst efter artikel 55 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, jf. bilag 1 til denne bekendtgørelse.

Inaktiv registrering for afgift

§ 103. Skatteforvaltningen offentliggør via skat.dk/Tast-Selv Erhverv, at en virksomheds registrering for afgift er mærket som inaktiv, hvis

- 1) virksomheden på afgiftsangivelsen efter momslovens kapitel 15 i alle felter alene har angivet 0 kr. (nulangivelse af afgift og nulangivelse af udenlandshandel med varer eller ydelser samt indenlandske afgiftsfritagne leverancer af varer eller ydelser) inden for 12 måneder i træk, regnet fra udløb af den første angivelsesfrist, medmindre virksomheden efter §§ 99 og 100 i denne bekendtgørelse, jf. momslovens § 54, har angivet leverancer til andre EU-lande for samme 12 måneders-periode, eller
- 2) virksomheden til brug for anmeldelse til registrering for afgift eller ændring af registrering for afgift har afgivet urigtige eller vildledende oplysninger eller har fortiet oplysninger på en sådan måde, at virksomheden ikke ville være blevet registreret for afgift eller ikke kunne have opretholdt registreringen for afgift, hvis Skatteforvaltningen havde modtaget de fornødne oplysninger.

Stk. 2. Hvis en virksomhed, der er mærket som inaktiv efter stk. 1, nr. 1, kan påvise over for Skatteforvaltningen, at virksomheden driver selvstændig økonomisk virksomhed, herunder ved levering af varer eller ydelser, der er fritaget for afgift efter momslovens § 13, annullerer Skatteforvaltningen mærkningen af virksomheden som inaktiv og meddeler dette til virksomheden.

Stk. 3. En virksomheds eventuelle spørgsmål eller meddelelser til Skatteforvaltningen som reaktion på en mærkning som inaktiv skal sendes digitalt via skat.dk/TastSelv Erhverv. Skatteforvaltningens meddelelser til virksomheder efter stk. 1 eller 2 sendes som dokumenter i maskinel form uden underskrift af en medarbejder hos Skatteforvaltningen og er i retlig henseende sidestillet med dokumenter med underskrift.

Overførsel af varer

§ 104. For virksomheder, der til eget brug overfører varer uden afgift til et andet EU-land efter momslovens § 34, stk. 1, nr. 4, eller fra et andet EU-land til eget brug overfører varer her til landet efter momslovens § 11, stk. 3, finder reglerne om EU-leverancer og EU-erhvervelser tilsvarende anvendelse. Som overførsel betragtes ikke overførsel af midlertidig karakter, jf. momslovens § 10, stk. 2 og 3, og § 105 i denne bekendtgørelse.

§ 105. Virksomheder, der sender eller transporterer varer til et andet EU-land med henblik på midlertidig anvendelse eller med henblik på forarbejdning i andre EU-lande, hvor varen efter forarbejdningen returneres her til landet, skal føre et regnskab, hvoraf det fremgår, hvilke varer der er overført, datoen for overførslen og hvortil overførsel er sket.

Stk. 2. Såfremt virksomheden ikke får tilbageleveret varer, der er midlertidigt overført til et andet EU-land, skal virksomheden medregne værdien af de pågældende varer til den

samlede værdi af EU-leverancer af varer, jf. § 76, stk. 9, og berigtige virksomhedens liste over EU-leverancer efter § 99.

Stk. 3. Virksomheder, der fra en virksomhed i et andet EU-land modtager varer til brug for sagkyndig vurdering af løsøre eller arbejde udført på løsoregenstande, jf. momslovens § 20, nr. 2, skal registrere de modtagne varer i virksomhedens regnskaber. De modtagne varer medregnes ikke ved opgørelsen af EU-erhvervelser af varer, jf. § 76, stk. 5 og 7, i denne bekendtgørelse, og de skal ikke anføres på listen over EU-leverancer efter § 99.

Installering og montering

§ 106. Virksomheder, der installerer eller monterer varer i et andet EU-land, skal medregne den samlede værdi af varerne til værdien af leverancer af varer på virksomhedens afgiftsangivelse.

§ 107. Udenlandske virksomheder, der installerer eller monterer varer her i landet, og som er registreringspligtige herfor, skal på afgiftsangivelsen for hver afgiftsperiode angive den samlede værdi uden afgift af de varer, som kommer fra et andet EU-land, og som virksomheden installerer eller monterer her i landet.

Trekantshandel

§ 108. Registrerede virksomheder (mellemhandlere), der ved erhvervelse af en vare fra et andet EU-land har opgivet dansk registreringsnummer til sælgeren, kan undlade at angive erhvervelsen på angivelsen, når det kan godtgøres, at

- 1) varerne er sendt direkte fra ét EU-land til en registreret varemottager i et andet EU-land, uden at mellemhandleren er etableret i mottagerlandet, og
- 2) varemottageren svarer afgift på vegne af mellemhandleren.

Stk. 2. Mellemhandleren skal på den i § 99 nævnte angivelse af EU-leverancer særskilt angive følgende oplysninger:

- 1) Virksomhedens registreringsnummer, navn og adresse samt listeperiode.
- 2) Den i stk. 1 nævnte varemottagers registreringsnummer.
- 3) Den samlede værdi af virksomhedens salg uden afgift til den pågældende varemottager.

Stk. 3. Ved angivelse af leverancer efter stk. 2 finder § 100 tilsvarende anvendelse.

§ 109. Registrerede mellemhandlere, der ikke er etableret her i landet, og som leverer varer direkte fra et andet EU-land til en registreret varemottager her i landet, kan undlade at lade sig registrere og svare afgift her i landet, når mellemhandleren i det andet EU-land har opfyldt betingelser svarende til de i § 108 anførte betingelser.

§ 110. Varemottagere, der ved trekantshandel inden for EU har modtaget varer her i landet, skal angive transaktionen efter § 76, stk. 5 og 7, samt § 79, stk. 2, nr. 1.

Fjernsalg

§ 111. Virksomheder, der foretager fjernsalg af varer inden for EU, skal regnskabsføre fjernsalget fordelt på hvert enkelt EU-land. Tilsvarende gælder virksomheder, hvis salg af varer til andre EU-lande er omfattet af momslovens § 21 e, stk. 1, nr. 3.

Stk. 2. Virksomheder, der er momsregistreret her i landet og som foretager fjernsalg af varer her fra landet til andre EU-lande, hvor afgiften skal betales, skal på afgiftsangivelsen angive den samlede værdi af disse varer.

§ 112. Virksomheder, der er momsregistreret her i landet, skal på afgiftsangivelsen angive den samlede værdi uden afgift af varer, der er leveret som fjernsalg her til landet fra andre EU-lande i den pågældende afgiftsperiode, jf. § 79, stk. 2, nr. 3 i denne bekendtgørelse.

Punktafgiftspligtige varer

§ 113. Virksomheder m.v., der køber punktafgiftspligtige varer i et andet EU-land, og som ikke er registreret, skal svare afgift heraf i forbindelse med afregning af punktafgiften.

Særligt for betalingstjenesteudbydere

§ 114. Det register, som betalingstjenesteudbydere skal føre, efter momslovens § 80, stk. 1, skal indeholde

- 1) BIC-koden eller enhver forretningsidentifikationskode, som utvetydigt identificerer betalingstjenesteudbyderen,
- 2) betalingsmodtagerens navn eller virksomhedsnavn, som det fremgår af betalingstjenesteudbyderens register,
- 3) betalingsmodtagerens momsnummer eller nationalt skattnummer, hvis det foreligger,
- 4) IBAN-nummeret eller, hvis IBAN-nummeret ikke foreligger, enhver anden identifikator, som utvetydigt identificerer betalingsmodtageren og angiver det sted, hvor vedkommende befinder sig,
- 5) BIC-koden eller enhver forretningsidentifikationskode, som utvetydigt identificerer betalingstjenesteudbyderen, der handler på vegne af betalingsmodtageren, og angiver det sted, hvor vedkommende befinder sig, hvis betalingsmodtageren modtager midler uden at have en betalingskonto,
- 6) betalingsmodtagerens adresse som den fremgår af betalingstjenesteudbyderens register, hvis den foreligger,
- 7) nærmere oplysninger om enhver grænseoverskridende betaling, som omhandlet i momslovens § 80, stk. 1, og
- 8) nærmere oplysninger om enhver tilbagebetaling, der er identificeret som havende forbindelse med grænseoverskridende betalinger, som er omhandlet i stk. 1, nr. 7.

Stk. 2. De oplysninger, som er omhandlet i stk. 1, nr. 7 og 8, skal indeholde nærmere angivelse af

- 1) dato om tidspunkt for betalingen eller tilbagebetalingen,
- 2) beløb og valuta for betalingen eller tilbagebetalingen,
- 3) oprindelsesmedlemsstaten for den betaling, som er modtaget af betalingsmodtageren eller på dennes veg-

ne, bestemmelsesmedlemsstaten for tilbagebetalingen, alt efter hvad der er relevant, og de oplysninger, som anvendes til at bestemme betalingens eller tilbagebetalingens oprindelses- eller bestemmelsessted i medfør af momslovens § 80 a,

- 4) enhver reference, som utvetydigt identificerer betalingen, og
- 5) oplysning om, at betalingen er initieret i den forretningsdrivendes fysiske lokaler, hvis det er relevant.

Kapitel 16

Særordninger for afgiftspligtige personer, der leverer ydelser til ikkeafgiftspligtige personer eller udfører fjernsalg af varer eller visse indenlandske leveringer af varer (ikke-EU-ordningen, EU-ordningen og importordningen)

§ 115. En afgiftspligtig person, som i henhold til momslovens § 66 b, jf. § 66 a, ønsker at tilslutte sig ikke-EU-ordningen med Danmark som identifikationsmedlemsland, skal afgive en elektronisk erklæring i registreringssystemet om, at pågældende ikke har fast forretningssted i et EU-land.

§ 116. Den afgiftspligtige person, der ønsker at tilslutte sig ikke-EU-ordningen med Danmark som identifikationsmedlemsland, skal oplyse den ønskede startdato i særordningen samt til brug for identifikation give de nedenfor opregnede oplysninger til brug for Skatteforvaltningens registreringssystem:

- 1) Navn, herunder eventuelle firmanavne (»Trading names«), der er forskellige fra den afgiftspligtige persons navn.
- 2) Hjemland samt skatteregistreringsnummer i hjemlandet.
- 3) Postadresse.
- 4) E-mailadresse.
- 5) Kontaktperson for særordningen.
- 6) Telefonnummer.
- 7) Bankoplysninger.
- 8) Elektroniske websteder.
- 9) Eventuelle nuværende og tidligere registreringer i importordningen, EU-ordningen eller ikke-EU-ordningen.

Stk. 2. Den afgiftspligtige person skal meddele Skatteforvaltningen enhver ændring i de i stk. 1 afgivne oplysninger senest den 10. dag i måneden efter ændringen.

Stk. 3. Skatteforvaltningen identificerer inden 8 dage den afgiftspligtige person ved hjælp af et individuelt momsregistreringsnummer, som meddeles denne elektronisk. Er det ikke muligt at meddele den afgiftspligtige person et momsregistreringsnummer inden 8 dage, informerer Skatteforvaltningen inden for 8-dages-fristen den afgiftspligtige person om, hvornår denne kan forvente at modtage sit momsregistreringsnummer.

§ 117. En afgiftspligtig person, som i henhold til momslovens §§ 66 d og 66 e ønsker at tilslutte sig EU-ordningen med Danmark som identifikationsmedlemsland, skal oplyse den ønskede startdato i særordningen samt til brug for identifikation i ordningen give de nedenfor opregnede oplysninger til brug for Skatteforvaltningens registreringssystem:

- 1) Eventuelle firmanavne (»Trading names«), der er forskellige fra den afgiftspligtige persons navn.
- 2) Hjemland hvis dette ikke er Danmark.
- 3) E-mailadresse.
- 4) Kontaktperson for særordningen.
- 5) Telefonnummer.
- 6) Bankoplysninger.
- 7) Eventuelle elektroniske websteder.
- 8) Eventuelle nuværende og tidligere registreringer i importordningen, EU-ordningen eller ikke-EU-ordningen.
- 9) Moms- eller skatteregistreringsnumre tildelt af andre EU-lande for faste forretningssteder.
- 10) Moms- eller skatteregistreringsnumre i EU-lande, hvorfra varer forsendes eller transporteres.
- 11) Firmanavne (»Trading names») og postadresser for de faste forretningssteder og steder, hvorfra der transporteres varer, jf. nr. 9 og 10.
- 12) Momsregistreringsnumre tildelt af andre medlemslande som en ikkeetableret afgiftspligtig person.

Stk. 2. Ud over oplysningerne i stk. 1, skal den afgiftspligtige person oplyse, om vedkommende er:

- 1) En elektronisk grænseflade omfattet af momslovens § 4 c, stk. 2.
- 2) En fællesregistrering, jf. momslovens § 47, stk. 4.

Stk. 3. Er den afgiftspligtige person ikke etableret i EU, skal oplysning om dette gives til Skatteforvaltningen.

Stk. 4. Den afgiftspligtige person skal meddele Skatteforvaltningen enhver ændring i de i stk. 1-3 afgivne oplysninger senest den 10. dag i måneden efter ændringen.

Stk. 5. Er den afgiftspligtige person ikke registreringspligtig efter momslovens § 47, jf. § 48, eller efter momslovens §§ 50, 50 b og 50 c, og har den afgiftspligtige person ikke ladet sig registrere efter momslovens §§ 49, 50 a, 51 eller 51 a, identificerer Skatteforvaltningen inden 8 dage den afgiftspligtige person ved hjælp af et individuelt momsregistreringsnummer, som meddeles denne elektronisk.

Stk. 6. Er det ikke muligt at meddele den afgiftspligtige person et momsregistreringsnummer inden 8 dage, informerer Skatteforvaltningen inden for 8-dages-fristen den afgiftspligtige person om, hvornår denne kan forvente at modtage sit momsregistreringsnummer.

Stk. 7. Ophører den afgiftspligtige person med at være registreret efter momslovens §§ 47, 49, 50, 50 a, 50 b, 50 c, 51 eller § 51 a, registreres den afgiftspligtige person i stedet efter stk. 5, medmindre den afgiftspligtige person ophører med at anvende EU-ordningen, jf. momslovens §§ 66 i og 66 j.

§ 118. Den afgiftspligtige person, der i henhold til momslovens §§ 66 m og 66 n ønsker at tilslutte sig importordningen med Danmark som identifikationsland, og som ikke gør brug af en formidler, skal til brug for identifikationen give de nedenfor opregnede oplysninger til brug for Skatteforvaltningens registreringssystem:

- 1) Navn, herunder eventuelle firmanavne (»Trading names»), der er forskellige fra den afgiftspligtige persons navn.

- 2) Hjemland samt eventuelt momsregistreringsnummer eller, hvis et momsregistreringsnummer ikke haves, et skatteregistreringsnummer i hjemlandet.
- 3) Postadresse.
- 4) E-mailadresse.
- 5) Kontaktperson for særordningen.
- 6) Telefonnummer.
- 7) Bankoplysninger.
- 8) Elektroniske websteder.
- 9) Moms- eller skatteregistreringsnummer for faste forretningssteder i andre EU-lande samt firmanavne og postadresser for disse faste forretningssteder.
- 10) Eventuelle nuværende og tidligere registreringer i importordningen, EU-ordningen eller ikke-EU-ordningen.

Stk. 2. Har den afgiftspligtige person hjemsted her i landet, behøver denne ikke at oplyse navn, hjemland og postadresse. Hvis hjemlandet er i et tredjeland, men den pågældende er etableret her i landet ved et fast forretningssted, skal der tillige oplyses eventuelt dansk momsregistreringsnummer, eller, hvis et momsregistreringsnummer ikke haves her i landet, dansk skatteregistreringsnummer.

Stk. 3. Den afgiftspligtige person skal meddele Skatteforvaltningen enhver ændring i de i stk. 1 afgivne oplysninger senest den 10. dag i måneden efter ændringen.

Stk. 4. Skatteforvaltningen identificerer inden 8 dage den afgiftspligtige person ved hjælp af et individuelt momsregistreringsnummer, som meddeles denne elektronisk. Er det ikke muligt at meddele den afgiftspligtige person et momsregistreringsnummer inden 8 dage, informerer Skatteforvaltningen inden for 8-dages-fristen den afgiftspligtige person om, hvornår denne kan forvente at modtage sit momsregistreringsnummer.

§ 119. En formidler, der på vegne af en afgiftspligtig person ønsker at anvende importordningen med Danmark som identifikationsland i henhold til momslovens §§ 66 m og 66 n, skal til brug for identifikationen give de nedenfor opregnede oplysninger til brug for Skatteforvaltningens registreringssystem:

- 1) Eventuelle firmanavne (»Trading names»), der er forskellige fra formidlerens navn.
- 2) E-mailadresse.
- 3) Kontaktperson for særordningen.
- 4) Telefonnummer.
- 5) Bankoplysninger.
- 6) Moms- eller skatteregistreringsnumre for faste forretningssteder i andre EU-lande samt firmanavne og postadresser for disse faste forretningssteder.
- 7) Eventuelle nuværende og tidligere registreringer som formidler.

Stk. 2. Skatteforvaltningen identificerer inden 8 dage formidleren ved hjælp af et individuelt registreringsnummer, som meddeles denne elektronisk. Er det ikke muligt at meddele formidleren et registreringsnummer inden 8 dage, informerer Skatteforvaltningen inden for 8-dages-fristen formidleren om, hvornår denne kan forvente at modtage sit registreringsnummer.

Stk. 3. En formidler skal udover oplysningerne nævnt i stk. 1 give følgende oplysninger til Skatteforvaltningen om hver afgiftspligtig person, som formidleren ønsker at repræsentere, og før den afgiftspligtige person påbegynder brugen af ordningen:

- 1) Navn, herunder eventuelle firmanavne ("Trading names"), der er forskellige fra den afgiftspligtige persons navn.
- 2) Hjemland samt eventuelt momsregistreringsnummer eller, hvis et momsregistreringsnummer ikke haves, et skatteregistreringsnummer i hjemlandet.
- 3) Postadresse.
- 4) E-mailadresse.
- 5) Kontaktperson for særordningen.
- 6) Telefonnummer.
- 7) Elektroniske websteder.
- 8) Moms- eller skatteregistreringsnumre for faste forretningssteder i andre EU-lande samt firmanavne og postadresser for disse faste forretningssteder.
- 9) Eventuelle nuværende og tidligere registreringer i importordningen, EU-ordningen eller ikke-EU-ordningen.

Stk. 4. Har den afgiftspligtige person hjemsted her i landet, behøver formidleren ikke at oplyse navn på den på den afgiftspligtige person samt dennes hjemland og postadresse. Hvis hjemlandet er i et andet EU-land eller i et tredjeland, men den pågældende er etableret her ved et fast forretningssted, skal der tillige oplyses eventuelt dansk momsregistreringsnummer, eller, hvis et momsregistreringsnummer ikke haves her i landet, dansk skatteregistreringsnummer.

Stk. 5. Skatteforvaltningen tildeler inden 8 dage formidleren et individuelt momsregistreringsnummer for hver afgiftspligtig person, som vedkommende er udpeget som repræsentant for, og meddeler formidleren dette elektronisk. Er det ikke muligt at meddele formidleren momsregistreringsnumrene inden 8 dage, informere Skatteforvaltningen inden for 8-dages-fristen formidleren om, hvornår denne kan forvente at modtage momsregistreringsnumrene.

Stk. 6. Formidleren skal meddele Skatteforvaltningen enhver ændring i de stk. 1 og 3 afgivne oplysninger senest den 10. dag i måneden efter ændringen.

§ 120. Den kvartalsvise afgiftsangivelse i ikke-EU-ordningen og EU-ordningen skal indeholde momsregistreringsnummeret, jf. § 116, stk. 3 og § 117, stk. 3 og 5, og for hvert enkelt forbrugsmedlemsland, hvor der skal svares moms, den samlede værdi uden moms, de gældende afgiftssatser, det samlede tilsvarende afgiftsbeløb opdelt efter satser, det samlede skyldige afgiftsbeløb og eventuelle ændringer af tidligere afgiftsangivelser, jf. momslovens § 66 g, stk. 2, for følgende leveringer omfattet af ordningerne, der er foretaget i afgiftsperioden:

- 1) Fjernsalg af varer inden for EU.
- 2) Leveringer af varer i henhold til momslovens § 4 c, stk. 2, hvis forsendelsen eller transporten af disse varer påbegyndes og afsluttes i samme EU-land.
- 3) Levering af ydelser.

Stk. 2. Hvis varerne forsendes eller transporteres fra andre EU-lande end identifikationsmedlemslandet, skal af-

giftsangivelsen, ud over de stk. 1 nævnte oplysninger, også indeholde den samlede værdi uden moms, de gældende afgiftssatser, det samlede tilsvarende afgiftsbeløb opdelt efter satser og det samlede skyldige afgiftsbeløb for følgende leveringer omfattet af denne særordning for hvert enkelt EU-land, som sådanne varer forsendes eller transporteres fra:

- 1) Fjernsalg af varer inden for EU bortset fra sådant salg udført af en afgiftspligtig person i overensstemmelse med momslovens § 4 c, stk. 2.
- 2) Fjernsalg af varer og leveringer af varer inden for EU, hvis forsendelsen eller transporten af disse varer påbegyndes og afsluttes i det samme EU-land, udført af en afgiftspligtig person i henhold til momslovens § 4 c, stk. 2.

Stk. 3. Afgiftsangivelsen skal indeholde de i stk. 2 nævnte oplysninger opdelt efter forbrugsmedlemsland. For leveringer omhandlet i stk. 2, nr. 1, skal afgiftsangivelsen også indeholde det individuelle momsregistreringsnummer eller det skatteregistreringsnummer, der er tildelt af hvert enkelt EU-land, som sådanne varer forsendes eller transporteres fra. For leveringer omhandlet i stk. 2, nr. 2, skal afgiftsangivelsen også indeholde det individuelle momsregistreringsnummer eller det skatteregistreringsnummer, der er tildelt af hvert enkelt EU-land, som sådanne varer forsendes eller transporteres fra, hvis et sådant foreligger.

Stk. 4. Når en afgiftspligtig person, der anvender EU-ordningen, har et eller flere faste forretningssteder i et andet EU-land end identifikationsmedlemslandet, hvorfra der leveres ydelser, skal afgiftsangivelsen, ud over de i stk. 1 nævnte oplysninger, i relation til leveringer omfattet af ordningen indeholde den samlede værdi uden moms, de gældende afgiftssatser, det samlede tilsvarende afgiftsbeløb opdelt efter satser og det samlede skyldige afgiftsbeløb for sådanne leveringer for hvert EU-land, hvor den pågældende har et forretningssted, tillige med dette forretningssteds momsregistreringsnummer eller skatteidentifikationsnummer.

Stk. 5. Afgiftsangivelsen skal desuden i henhold til momslovens § 66 g, stk. 2, indeholde eventuelle ændringer til tidligere afgiftsangivelser med angivelse af det relevante forbrugsmedlemsland, afgiftsperioden og det afgiftsbeløb, der ændres.

Stk. 6. Beløbene skal angives i danske kroner, og indbetalingerne til Skatteforvaltningen skal ligeledes ske i danske kroner.

Stk. 7. Er leveringen foretaget i anden valuta, anvendes kursen på den sidste dag i afgiftsperioden, når angivelsen udfyldes. Omregningen skal ske til de valutakurser, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort for den dag eller, hvis der ikke har været nogen offentliggørelse den dag, den næste offentliggørelsesdag.

Stk. 8. Ved ændringer til tidligere indsendte angivelser, jf. momslovens § 66 g, stk. 2, anvendes kursen på den sidste dag i den afgiftsperiode, der ændres. Stk. 7, 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 9. Ved modtagelsen af angivelsen beregner Skatteforvaltningen det samlede beløb, der skal indbetales i forbin-

delse med angivelsen, herunder indeholdte ændringer til tidligere perioder, i euro. Stk. 7 og 8 finder tilsvarende anvendelse ved beregningen af beløbet. Skatteforvaltningen omregner herefter beløbet fra euro til danske kroner. Ved omregningen anvendes euro-kursen på den sidste dag i den nye afgiftsperiode. Stk. 7, 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse. Angivelse kan først ske, når Den Europæiske Centralbank har offentliggjort valutakursen for den nye afgiftsperiode.

Stk. 10. Ved modtagelse af angivelser og betalinger gennem andre identifikationslande end Danmark og betalinger direkte fra afgiftspligtige med et andet identifikationsland end Danmark omregner Skatteforvaltningen beløbene fra euro til danske kroner. Ved omregningen anvendes euro-kursen på den sidste dag i afgiftsperioden. Ved ændringer til tidligere indsendte angivelser, jf. momslovens § 66 g, stk. 2, anvendes euro-kursen på den sidste dag i den afgiftsperiode, som er den nye periode i den afgiftsangivelse, i hvilke ændringerne er indeholdt. Stk. 7, 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 11. Bankkontonummer med henblik på indbetaling til Skatteforvaltningen bliver oplyst af Skatteforvaltningen.

§ 121. Den månedlige afgiftsangivelse i importordningen skal indeholde momsregistreringsnumre, jf. § 119, stk. 4, og for hvert forbrugsmedlemsland, hvor der skal betales moms, den samlede værdi uden moms af de fjernsalg af varer fra steder uden for EU, for hvilke moms er forfaldet i afgiftsperioden, og det samlede tilsvarende skyldige afgiftsbeløb opdelt efter sats. Endvidere skal de gældende momssatser og det samlede skyldige afgiftsbeløb angives.

Stk. 2. Afgiftsangivelsen skal desuden i henhold til momslovens § 66 p, stk. 4, indeholde eventuelle ændringer til tidligere afgiftsangivelser med angivelse af det relevante forbrugsmedlemsland, afgiftsperioden og det momsbeløb, der ændres.

Stk. 3. Beløbene skal angives i danske kroner, og indbetalingerne til Skatteforvaltningen skal ligeledes ske i danske kroner.

Stk. 4. Er leveringen foretaget i anden valuta, anvendes kursen på den sidste dag i afgiftsperioden, når angivelsen udfyldes. Omregningen skal ske til de valutakurser, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort for den dag eller, hvis der ikke har været nogen offentliggørelse den dag, den næste offentliggørelsesdag.

Stk. 5. Ved ændringer til tidligere indsendte angivelser, jf. momslovens § 66 p, stk. 4, anvendes kursen på den sidste dag i den afgiftsperiode, der ændres. Stk. 4, 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 6. Ved modtagelsen af angivelsen beregner Skatteforvaltningen det samlede beløb, der skal indbetales i forbindelse med angivelsen, herunder indeholdte ændringer til tidligere perioder, i euro. Stk. 4 og 5 finder tilsvarende anvendelse ved beregningen af beløbet. Skatteforvaltningen omregner herefter beløbet fra euro til danske kroner. Ved omregningen anvendes euro-kursen på den sidste dag i den nye afgiftsperiode. Stk. 4, 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse. Angivelse kan først ske, når Den Europæiske Central-

bank har offentliggjort valutakursen for den nye afgiftsperiode.

Stk. 7. Ved modtagelse af angivelser og betalinger gennem andre identifikationslande end Danmark og betalinger direkte fra afgiftspligtige med et andet identifikationsland end Danmark omregner Skatteforvaltningen beløbene fra euro til danske kroner. Ved omregningen anvendes euro-kursen på den sidste dag i afgiftsperioden. Ved ændringer til tidligere indsendte angivelser, jf. momslovens § 66 g, stk. 4, anvendes euro-kursen på den sidste dag i den afgiftsperiode, som er den nye periode i den afgiftsangivelse, i hvilke ændringerne er indeholdt. Stk. 4, 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 8. Bankkontonummer med henblik på indbetaling til Skatteforvaltningen vil blive oplyst af Skatteforvaltningen.

Kapitel 17

Brugte varer m.v.

Fakturakrav

§ 122. Virksomheder, der leverer brugte varer m.v. efter reglerne i momslovens §§ 70 og 71, skal udstede en særskilt faktura over den pågældende leverance af brugte varer m.v. i overensstemmelse med reglerne i kapitel 12 i denne bekendtgørelse, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Der må ikke i fakturaen anføres et afgiftsbeløb eller anden angivelse, hvoraf afgiftsbeløbet kan udregnes, jf. momslovens § 71 a, stk. 1.

Stk. 3. Fakturaen skal oplyse, at varen sælges efter de særlige regler for brugte varer m.v., og at køberen ikke har fradrag for afgiften, der er indeholdt i prisen, idet fakturaen tydeligt skal påtegnes

- 1) »fortjenstmargenordning - brugte genstande - køber har ikke fradrag for momsen«,
- 2) »fortjenstmargenordning - kunstgenstande - køber har ikke fradrag for momsen«, eller
- 3) »fortjenstmargenordning - samlerobjekter og antikviteter - køber har ikke fradrag for momsen«.

Stk. 4. Virksomheder, der indkøber brugte varer m.v. fra ikke registrerede virksomheder og privatpersoner m.v. til videresalg efter momslovens §§ 70 og 71, skal i forbindelse med indkøbet udstede et afregningsbilag, hvorpå anføres de i § 58, stk. 1 og 4, i denne bekendtgørelse anførte oplysninger. Den ikke registrerede sælger skal attestere rigtigheden af oplysningerne i afregningsbilaget. Kan attestation ikke ske, skal virksomheden være i besiddelse af tilsvarende dokumentation fra sælgeren om handelen.

Stk. 5. For varer, der sælges på auktion efter momslovens §§ 70 og 71, skal auktionsholderen udstede faktura i overensstemmelse med stk. 1-3 og et afregningsbilag til såvel registrerede som ikke registrerede i overensstemmelse med stk. 4, 1. pkt. Afregningsbeløbet udgør sælgerens salgspris, inkl. afgift, jf. § 124 i denne bekendtgørelse.

Stk. 6. Virksomheder, der indkøber brugte varer m.v. fra registrerede virksomheder, skal for indkøbet være i besiddelse af en faktura udstedt i overensstemmelse med stk. 1-3. Auktionsholdere skal tilsvarende kunne godtgøre, at varen kan sælges på auktion efter momslovens §§ 70 og 71.

§ 123. § 122, stk. 4-6, finder ikke anvendelse på forsikringsvirksomheder, der overtager varer fra forsikrede som led i forsikringssager, og som efterfølgende leverer varerne videre i samme stand, som de er overtaget i, efter reglerne i momslovens §§ 70 og 71. I sådanne tilfælde skal forsikringsvirksomhederne i forbindelse med overtagelsen af varerne indhente en erklæring fra den forsikrede eller, hvis den forsikrede alene er bruger af varen, fra ejeren af varen. Erklæringen skal indeholde oplysning om den forsikredes status og varens hidtidige anvendelse, eller såfremt den forsikrede alene er bruger af varen, ejerens status og varens hidtidige anvendelse, jf. momslovens § 69, stk. 1, nr. 1-3 og 5.

Stk. 2. Forsikringsvirksomheden er undtaget for pligten til at indhente erklæring i følgende tilfælde:

- 1) Hvis der ikke er indikation på, at den forsikrede eller, hvis den forsikrede alene er bruger af varen, ejeren af varen, driver registreringspligtig virksomhed.
- 2) Varen er et personmotorkøretøj, der er indrettet til befordring af ikke mere end 9 personer.
- 3) Varen er et vare- eller lastmotorkøretøj med tilladt totalvægt på ikke over 3 t, som enten er registreret med den særlige nummerplade for vare- og lastbiler og er anmeldt til privat brug eller til blandet privat og erhvervsmæssig brug (papegøjennummerplade) eller er forsynet med mærke udstedt af Skatteforvaltningen som følge af registrering til privat brug eller til blandet privat og erhvervsmæssig brug.

Stk. 3. Der er dog pligt til at indhente en erklæring, hvis køretøjet, jf. stk. 2, er omfattet af en leasingaftale, eller den forsikrede forhandler motorkøretøjer eller driver køreskole.

Regnskabskrav

§ 124. En virksomhed, der leverer brugte varer efter momslovens § 70, stk. 1 og 2, eller § 71, skal for hver afgiftsperiode og inden udløbet af lovens frist for at indgive afgiftsangivelsen have bogført og afsluttet afgiftsregnskabet og herunder dokumentere købsprisen af de indkøbte brugte varer. Virksomheden skal endvidere, afhængig af arten og karakteren af virksomhedens leverancer af brugte varer, føre regnskab over leverancer efter reglerne i stk. 2-5 eller 6.

Stk. 2. Virksomheder, der leverer brugte varer m.v. efter momslovens § 70, stk. 1, skal i virksomhedens regnskab for hver enkelt vare angive et lagernummer, købs- og salgsdato, købspris og salgspris, inkl. afgift, samt forskelsbeløbet mellem salgs- og købspris. Afgiftsgrundlaget for den pågældende vare udgør 80 pct. af forskelsbeløbet. I virksomhedens regnskab anføres det beregnede afgiftsbeløb, såfremt det er positivt. Det positive afgiftsbeløb overføres til kontoen for udgående afgift.

Stk. 3. For varer, der afgiftsberigtiges efter momslovens § 70, stk. 2, skal føres en konto for virksomhedens samlede indkøb samt en konto for virksomhedens samlede salg inkl. afgift. Kontiene afsluttes ved hver afgiftsperiodes udløb. Overstiger beløbet på salgskontoen indkøbskontoen, overføres 20 pct. af det overskydende beløb til kontoen for udgående afgift for den pågældende afgiftsperiode. Over-

stiger beløbet på købskontoen salgskontoen, overføres forskelsbeløbet til købskontoen for den følgende afgiftsperiode.

Stk. 4. For varer, der er omfattet af momslovens § 70, stk. 5, og som afgiftsberigtiges efter lovens almindelige regler, skal virksomheden anføre varens indkøbsværdi på salgskontoen.

Stk. 5. Ved levering af brugte personmotorkøretøjer skal i regnskabet for hver enkelt køretøj angives lagernummer, beregnet afgiftsbeløb, fradrag og afgiftsbeløb efter fradrag efter reglerne i momslovens § 71. Er afgiftsbeløbet efter fradrag positivt, overføres det til kontoen for udgående afgift.

Stk. 6. Auktionsholdere, der leverer brugte varer m.v. efter momslovens §§ 70 og 71, skal føre et særskilt regnskab for de pågældende varer, hvoraf salgsprisen til køber og afregningsprisen til sælger fremgår. Beregningen af afgiftsbeløbet skal desuden fremgå direkte af regnskaberne.

Stk. 7. Stk. 1-6 finder ikke anvendelse på forsikringsvirksomheder, der overtager varer fra forsikrede som led i forsikringssager og leverer disse varer videre efter reglerne i § 123.

Stk. 8. Skatteforvaltningen kan give en virksomhed, der leverer brugte varer efter momslovens § 70, stk. 1 og 2, eller § 71, påbud om at efterleve reglerne for fakturering og regnskab for leverancerne af brugte varer efter stk. 1-6, § 122 eller § 123 i denne bekendtgørelse.

Investeringsguld

§ 125. Virksomheder, som leverer investeringsguld omfattet af momslovens § 73 a til købere her i landet eller til et andet EU-land, skal for transaktioner på 100.000 kr. og derover kræve, at deres kunder legitimerer sig. Dette gælder, uanset om transaktionen udføres i én eller i flere operationer, hvis der reelt foregår én transaktion.

Stk. 2. Såfremt transaktionens størrelse ikke kendes på det tidspunkt, hvor den påbegyndes, skal der kræves legitimation, så snart virksomheden får formodning om, at der er tale om en transaktion af den i stk. 1 nævnte art.

Kapitel 18

Særordning for rejsebureauer

Fakturakrav

§ 126. Virksomheder, der udfører transaktioner omfattet af momslovens kapitel 16 A, skal efter momslovens § 68 a, jf. momslovens § 52 a, udstede en særskilt faktura over de pågældende transaktioner i overensstemmelse med reglerne i kapitel 12 i denne bekendtgørelse, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Der må ikke i fakturaen anføres et afgiftsbeløb eller anden angivelse, hvoraf afgiftsbeløbet kan udregnes.

Stk. 3. Fakturaen skal oplyse, at særordningen for rejsebureauer bliver anvendt, idet fakturaen tydeligt skal påtegnes »fortjenstmargenordning - rejsebureauer« eller »margin scheme - travel agents«.

Regnskabskrav

§ 127. Virksomheder, der udfører transaktioner som omhandlet i momslovens § 67, stk. 1, skal føre et regnskab, der

kan danne grundlag for opgørelse af virksomhedens afgifts-tilsvar, således, at de afgiftsbeløb, som virksomheden ved udgangen af hver afgiftsperiode skal angive på afgiftsangivelsen, fremgår af regnskabet.

Stk. 2. For transaktioner omfattet af momslovens § 67, stk. 1, skal virksomheden i regnskabet for hver enkelt transaktion angive salgsprisen inkl. alle skatter, provisioner, omkostninger og gebyrer og værditilvækst (fortjeneste), men ekskl. afgiften i forbindelse med leveringen, samt afgiftsgrundlaget, jf. momslovens § 67 c.

Stk. 3. Virksomheden skal endvidere for hver enkelt transaktion omfattet af stk. 2 føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af de faktiske omkostninger til de af andre afgiftspligtige personer foretagne leveringer af varer og ydelser, der direkte kommer den rejsende til gode, jf. momslovens § 67 c.

Stk. 4. I virksomhedens regnskab anføres det beregnede afgiftsbeløb, såfremt det er positivt. Det positive afgiftsbeløb overføres til kontoen for udgående afgift, jf. § 76, stk. 1, i denne bekendtgørelse, jf. stk. 3.

§ 128. Virksomheder, der er forpligtet til at betale moms af virksomhedens fortjenstmargen for hver enkelt transaktion i overensstemmelse med momslovens § 67, stk. 1, kan vælge at opfylde denne forpligtelse ved at bruge en forenklet metode, jf. stk. 2.

Stk. 2. Hvis virksomheden vælger at anvende en forenklet regnskabsmæssig metode, kan virksomheden vælge enten muligheden i § 129 i denne bekendtgørelse (metode 1) eller i § 131 i denne bekendtgørelse (metode 2) og anvende den valgte metode for alle virksomhedens transaktioner, omfattet af fortjenstmargenordningen.

Stk. 3. Virksomhedens valg af metode, jf. §§ 129 og 131, er gældende for virksomhedens regnskabsår. Ændring af metode kan ske med virkning fra begyndelsen af virksomhedens efterfølgende regnskabsår.

Stk. 4. Virksomheder, der vælger at anvende en forenklet regnskabsmæssig metode, skal foretage og vedligeholde registreringer for fortjenstmargenordningen i regnskabet, der indeholder oplysninger om det valg og de skøn og foretagne justeringer, som er sket med henblik på anvendelsen af den forenkledede regnskabsmæssige metode.

§ 129. Virksomheder, der vælger metode 1, skal ved begyndelsen af regnskabsåret udøve et skøn over virksomhedens procentuelle fortjenstmargen for de rejser, der påbegyndes i regnskabsåret, jf. § 130, stk. 1.

Stk. 2. Den skønnede procentuelle fortjenstmargen anvendes på de vederlag, som virksomheden modtager fra de rejsende, med henblik på beregning af bureauets fortjenstmargen for rejser påbegyndt i regnskabsåret.

Stk. 3. Afgiften af den beregnede fortjenstmargen afregnes løbende i henhold til rejsebureauets momsafregningsperioder, jf. dog § 133.

§ 130. Den skønnede fortjenstmargen nævnt i § 129 for de rejser, der begyndes i løbet af et regnskabsår, skal beregnes af virksomheden som forholdet udtrykt i procent mellem det af virksomheden skønnede samlede beløb vedrørende

transaktioner omfattet af momslovens § 67, stk. 1, inkl. alle skatter, provisioner, omkostninger, gebyrer og værditilvækst (fortjeneste), men ekskl. afgiften af leveringen, der skal betales af den rejsende, og forskellen mellem dette beløb og det beløb, som efter virksomhedens skøn skal betales til virksomhedens leverandører for levering af varer og tjenesteydelser, som direkte kommer den rejsende til gode, dog bortset fra transaktioner omfattet af momslovens § 67 d.

Stk. 2. Virksomheden kan vælge at differentiere den skønnede fortjenstmargen nævnt i § 129 i denne bekendtgørelse på grundlag af regionale, sæsonbestemte eller andre identificerbare forhold, der gør sig gældende for bestemte kategorier af rejser. Virksomheden skal i det tilfælde fordele de i stk. 1 omhandlede beløb i overensstemmelse hermed.

Stk. 3. Det skøn over den procentuelle margin, som virksomheden udøver efter stk. 1, skal være baseret på virksomhedens faktiske og forventede bookninger for rejser, der begynder i det pågældende regnskabsår, eller på et andet grundlag, der skal aftales med Skatteforvaltningen.

§ 131. Virksomheder, der vælger metode 2, skal beregne en fortjenstmargen på hver enkelt rejse, der påbegyndes i en afgiftsperiode.

Stk. 2. Afgiften af den beregnede fortjenstmargen afregnes i overensstemmelse med § 129, stk. 3, jf. dog § 133.

§ 132. De beregnede fortjenstmargener nævnt i § 131 for de rejser, der begyndes i løbet af afgiftsperioden, skal beregnes af virksomheden som forskellen mellem det samlede beløb vedrørende transaktioner omfattet af momslovens § 67, stk. 1, inkl. alle skatter, provisioner, omkostninger, gebyrer og værditilvækst (fortjeneste), men ekskl. afgiften af leveringen, der skal betales af den rejsende, og det beløb, som skal betales til virksomhedens leverandører for levering af varer og tjenesteydelser, som direkte kommer den rejsende til gode, opgjort på afrejsetidspunktet, dog bortset fra transaktioner omfattet af momslovens § 67 d.

§ 133. Virksomheder, der vælger at anvende en forenklet regnskabsmæssig metode som nævnt i §§ 129 eller 130, er forpligtet til ved udgangen af regnskabsåret at regulere den angivne og betalte moms i regnskabsåret som følge af konstaterede differencer mellem den realiserede (faktiske) margin og den foreløbige margin.

Stk. 2. Med henblik på at gennemføre regulering af afgiftstilsvaret som nævnt i stk. 1 for et regnskabsår skal virksomheden beregne den realiserede fortjenstmargen for rejser, der er påbegyndt i regnskabsåret, som forskellen mellem det samlede beløb vedrørende transaktioner omfattet af momslovens § 67, stk. 1, inkl. alle skatter, provisioner, omkostninger, gebyrer og værditilvækst (fortjeneste), men ekskl. afgiften af leveringen, og som er betalt eller som virksomheden er berettiget til at modtage betaling for af den rejsende, og de faktiske omkostninger til virksomhedens leverandører for levering af varer og tjenesteydelser, som direkte kommer den rejsende til gode, vedrørende de i regnskabsåret påbegyndte rejser.

Stk. 3. Reguleringen i henhold til stk. 1 udgøres for metode 1 af forskellen mellem afgiften af den skønnede for-

tjenstmargen (den foreløbige afgift) for rejser påbegyndt i regnskabsåret, jf. § 129, stk. 3, i denne bekendtgørelse, og afgiftsbeløbet beregnet af den opgjorte fortjenstmargen efter stk. 2 (afgiften af den realiserede fortjenstmargen). Reguleringen i henhold til stk. 1 udgøres for metode 2 af forskellen mellem summen af den angivne afgift af de beregnede fortjenstmargener (summen af den foreløbige afgift) for de rejser, der er påbegyndt i løbet af regnskabsåret, jf. § 131, stk. 2, og afgiftsbeløbet beregnet af den opgjorte fortjenstmargen for rejserne under ét (afgiften af den realiserede fortjenstmargen) efter stk. 2. Både ved regulering efter 1. og 2. pkt. kan eventuel negativ fortjenstmargen modregnes i positiv fortjenstmargen.

Stk. 4. Regulering af afgiften skal ske i den afgiftsperiode, som følger umiddelbart efter den periode, hvori den faktisk realiserede margin for hele regnskabsåret er kendt. Regulering skal dog foretages snarest efter og ikke senere end 6 måneder efter regnskabsårets afslutning.

§ 134. Når et rejsebureau udfører transaktioner for et samlet vederlag, der omfatter både transaktioner omfattet af fortjenstmargenordningen og transaktioner vedrørende andre varer og tjenesteydelser, skal virksomheden med henblik på at fastsætte værdien af de tjenesteydelser, der er omfattet af fortjenstmargenordningen, reducere det samlede vederlag for transaktionen med et beløb svarende til markedsværdien af transaktioner vedrørende andre varer og tjenesteydelser, eller hvis en sådan ikke findes, en værdi fastsat på grundlag af rejsebureauets faktiske omkostninger til disse transaktioner.

§ 135. Når et rejsebureau udfører transaktioner omfattet af fortjenstmargenordningen, der omfatter såvel køb af tjenesteydelser udført inden for EU som køb af ydelser udført uden for EU, skal virksomhedens samlede fortjenstmargen i forbindelse med fortjenstmargenordningen fordeles i forholdet mellem værdien af ydelser udført inden for EU og værdien af ydelser udført uden for EU.

Kapitel 19

Varer på afgiftsoplæg m.v.

Tilladelse m.v. til oprettelse af afgiftsoplæg

§ 136. Skatteforvaltningen kan efter momslovens § 34, stk. 5, meddele tilladelse til oprettelse af råvareafgiftsoplæg til afgiftsfri oplæggelse af de i bilaget til loven nævnte EU-varer, der omsættes på internationale varebørser eller under lignende former for international kædehandel.

Stk. 2. Der skal foreligge et særligt økonomisk behov for at oprette oplæg som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Oplagsindehavere skal registreres efter momsloven eventuelt ved en herboende repræsentant.

Stk. 4. De i stk. 1 omhandlede varer skal opbevares på de i tilladelsen anførte steder eller lokaliteter. Skatteforvaltningen fastsætter endvidere, at varerne enten skal være fysisk adskilt fra andre varer, eller at der skal foreligge et regnskab, hvorved der kan ske en identifikation af varerne. Skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere bestemmelser om lagerregnskabet og om de benyttede lokaliteter.

Stk. 5. Varerne kan under opbevaringen kun underkastes de sædvanlige behandlinger, som kan finde sted under en toldoplagsprocedure.

Stk. 6. Detailsalg af varer fra oplæg kan kun finde sted i særlige tilfælde i overensstemmelse med de regler, der gælder under en toldoplagsprocedure.

Stk. 7. Oplagsindehaveren hæfter for afgiften af varer, som ikke forefindes ved Skatteforvaltningens eftersyn, og

- 1) varerne ikke godtgøres at være fraført efter bestemmelserne i dette kapitel, eller
- 2) som ikke på en efter Skatteforvaltningens skøn betrygende måde godtgøres at være forgået under opbevaringen af grunde, som kan henføres til varernes egen beskaffenhed, eller som følge af et hændeligt uheld eller force majeure.

Stk. 8. Afgiften af varer, der omfattes af hæftelsen efter stk. 7, fastsættes efter momslovens § 32, stk. 4. Kendes tidspunktet for fraførslen ikke, er det tidspunkt gældende, hvor lagermanglen konstateres.

Bortfald af tilladelse

§ 137. Skatteforvaltningen kan nægte eller tilbagekalde en tilladelse til afgiftsoplæg, såfremt indehaveren eller de i virksomheden beskæftigede personer har overtrådt eller overtræder bestemmelsen i dette kapitel eller har tilsidesat eller tilsidesætter vilkårene for tilladelsen.

Stk. 2. Skatteforvaltningen kan nægte eller tilbageholde en tilladelse til afgiftsoplæg, såfremt indehaveren mister rådighed over sit bo eller standser sine betalinger.

Stk. 3. I tilfælde, hvor en tilladelse tilbagekaldes eller bortfalder, skal varer, som opbevares på afgiftsoplaget, straks afgiftsberigtiges, overføres til udlandet eller til et andet afgiftsoplæg.

Tilførsel, fraførsel m.v. fra afgiftsoplæg

§ 138. Oplagsindehaveren skal i regnskabet notere tilførte og fraførte varer. Ved fraførsel noteres desuden i regnskabet den fraførende virksomheds registreringsnummer efter momsloven.

Stk. 2. Registrerede virksomheder, der afgiftsfrit leverer EU-varer til oplæggelse på et afgiftsoplæg her i landet, skal anføre på faktura eller, såfremt denne ikke foreligger, et andet handelsdokument, at varerne er bestemt til afgiftsfri oplæggelse.

Stk. 3. Registrerede virksomheder, der foranlediger, at varer fraføres et afgiftsoplæg, skal ved fraførslen anføre afgiftsbeløbet efter momslovens § 11 a på kontoen for udgående afgift. Ved direkte transport fra oplaget til andre EU-lande eller til steder uden for EU finder lovens bestemmelser om EU-leverancer samt om leverancer til steder uden for EU, anvendelse.

Københavns Frihavn

§ 139. Registrerede virksomheder, der leverer EU-varer afgiftsfrit til oplæggelse i Københavns Frihavn, skal, når der ikke udfyldes en udførselsangivelse, anføre på faktura eller, såfremt denne ikke foreligger, andet handelsdokument,

at varerne er bestemt til afgiftsfri oplæggelse i Københavns Frihavn.

Stk. 2. Lagerindehaveren skal opfylde de i bekendtgørelse om toldbehandling anførte krav til regnskaber m.v. I virksomhedens regnskab skal desuden være angivet varernes EU-status. Lagerindehaveren skal endvidere notere den fraførende virksomheds registreringsnummer efter momsloven.

Stk. 3. Registrerede virksomheder, der foranlediger, at EU-varer, der har været oplagt afgiftsfrit i Københavns Frihavn, fraføres herfra, skal ved fraførslen anføre afgiftsbeløbet efter momslovens § 11 a på kontoen for udgående afgift, jf. § 76, stk. 4. Ved direkte transport fra Frihavnen til andre EU-lande eller til steder uden for EU finder momslovens og toldlovens bestemmelser om EU-leverancer og om leverancer til steder uden for EU, anvendelse.

Kapitel 20

Straffebestemmelser

§ 140. Medmindre højere straf er forskyldt efter momslovens § 81, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt

- 1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller for-tier oplysninger til brug for Skatteforvaltningens kontrol,
- 2) overtræder § 20, stk. 2, 3. pkt., § 22, stk. 1, § 23, §§ 43-47, § 51, stk. 3, § 52, § 54, stk. 3, § 57, stk. 1, 2 eller 3, § 58, stk. 1, 3, 4 eller 5, §§ 59 og 60, §§ 62-64, § 66, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 1. pkt., stk. 4, 2. pkt., stk. 5 eller 6, § 67, § 68, stk. 1, § 70, §§ 73-77, § 78, stk. 1, §§ 79 og 80, § 81, stk. 1, §§ 82-85, § 86, 1. pkt., eller stk. 2, § 88, stk. 1 eller 3, § 89, 3. pkt., § 91, 1. pkt., § 92, stk. 1, 3, 4, 5 eller 6, § 93, stk. 1, § 95, stk. 2 eller 3, § 96, § 97, § 99, § 100, stk. 1 eller 2, §§ 101 og 102, §§ 105-107, § 108, stk. 2, §§ 110-115, § 116, stk. 1 og 2, §§ 117-122, §§ 124-127, § 128, stk. 4, §§ 129-135, § 136, stk. 3, stk. 4, 1. pkt., stk. 5 eller 6, § 137, stk. 3, § 138, § 139 eller § 141, stk. 3 og 4, i denne bekendtgørelse,
- 3) tilsidesætter vilkår, der er fastsat efter § 1, nr. 1, 2 eller 3, eller stk. 2, i denne bekendtgørelse,
- 4) undlader at efterkomme påbud, pålæg eller krav, der er meddelt efter § 58, stk. 7 eller 8, § 66, stk. 4, 3. pkt., § 93, stk. 2, eller § 124, stk. 8, i denne bekendtgørelse,
- 5) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller for-tier oplysninger om indgivelse og behandling af ansøgning om godtgørelse af afgift, jf. §§ 26-43 i denne bekendtgørelse,
- 6) undlader som leverandør af varer eller ydelser til kunder i udlandet at foretage den fornødne egenkontrol af oplysninger om kundernes momsregistreringsnumre og dertil knyttede navne eller adresser efter artikel 18 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011, jf. bilag 1 til denne bekendtgørelse, eller
- 7) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller for-tier oplysninger om eget momsregistreringsnummer i forhold til leverandører af varer eller ydelser fra andre EU-lande efter artikel 55 i Rådets gennemførelsesfor-

ordning (EU) nr. 282/2011, jf. bilag 1 til denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 3. Reglerne i opkrævningslovens §§ 18 og 19 gælder også for overtrædelser af bekendtgørelsen.

Kapitel 21

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 141. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2024.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 2246 af 30. november 2021 om merværdiafgift (momsbekendtgørelsen) ophæves.

Stk. 3. Afgiftspligtige personer, der er registreret i ikke-EU-ordningen med Danmark som identifikationsland og med startdato før 1. juli 2021, skal senest den 1. april 2022 supplerende oplyse Skatteforvaltningen om eventuelle nuværende og tidligere registreringer i importordningen og nuværende registreringer i EU-ordningen.

Stk. 4. Afgiftspligtige personer, der er registreret i EU-ordningen med Danmark som identifikationsland og med startdato før 1. juli 2021, skal senest den 1. april 2022 supplerende oplyse følgende til Skatteforvaltningen:

- 1) Eventuelle nuværende og tidligere registreringer i importordningen og nuværende registreringer i ikke-EU-ordningen.
- 2) Moms- eller skatteregistreringsnumre i EU-lande, hvorfra varer forsendes eller transporteres.
- 3) Firmanavne ("Trading names") og postadresser for steder, hvorfra der transporteres varer, jf. nr. 2.
- 4) Oplysning om vedkommende er en elektronisk grænseflade omfattet af momslovens § 4 c, stk. 2.
- 5) Oplysning om vedkommende er en fællesregistrering, jf. momslovens § 47, stk. 4.
- 6) Eventuel oplysning om, at ikke længere at være etableret i EU.

Stk. 5. Virksomheder, der den 30. juni 2023 ikke har reguleret afgiftstilsvaret som følge af den endeligt opgjorte fradragsprocent efter reglerne i momsbekendtgørelsens § 17, stk. 1, 3. pkt., jf. bekendtgørelse nr. 2246 af 30. november 2021, skal for det seneste af deres regnskabsår, der er afsluttet senest den 30. juni 2023, opgøre den endelige fradragsprocent for dette regnskabsår senest samtidig med angivelsen af afgiftstilsvaret i den afgiftsperiode, der omfatter den 6. måned i det første af virksomhedens regnskabsår, der påbegyndes fra og med den 1. juli 2023. Den endelige regulering af afgiftstilsvaret som følge af den endeligt opgjorte fradragsprocent efter 1. pkt. skal foretages i den afgiftsperiode, der omfatter den 6. måned i det første af virksomhedens regnskabsår, som påbegyndes fra og med den 1. juli 2023. Reguleringen efter 2. pkt. skal ske som en del af den ordinære angivelse af afgiftstilsvaret for den pågældende afgiftsperiode. 1.-3. pkt. finder ligeledes anvendelse ved opgørelsen af det tilbagebetalingsberettigede beløb efter § 11 a, stk. 5, i lov om afgift af elektricitet, § 12, stk. 5, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 12, stk. 5, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 9, stk. 5, i lov

om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 9 i lov om afgift af ledningsført vand.

Stk. 6. Hvis den 1. juli 2023 ikke er den første dag i det af virksomhedens regnskabsår, der indeholder den 1. juli 2023, skal virksomheden i dette regnskabsår uanset den til enhver tids gældende bekendtgørelses § 17, stk. 1, 4. og 5. pkt., ved opgørelsen af afgiftstilsvaret efter momslovens § 38, stk. 1, anvende den foreløbige fradragsprocent, som virksomheden brugte før den 1. juli 2023, ved angivelsen af afgiftstilsvaret i den resterende del af virksomhedens indværende regnskabsår. 1. pkt. finder ligeledes anvendelse ved opgørelsen af det tilbagebetalingsberettigede beløb efter § 11 a, stk. 5, i lov om afgift af elektricitet, § 12, stk. 5, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 12, stk. 5, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 9, stk. 5, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 9 i lov om afgift af ledningsført vand.

Stk. 7. For det første af virksomhedernes regnskabsår, der påbegyndes fra og med den 1. juli 2023, skal virksomhederne, som ikke har opgjort den endelige fradragsprocent for det foregående regnskabsår på det tidspunkt, hvor virksomheden indgiver den første afgiftsangivelse i regnskabsåret, ved opgørelsen af afgiftstilsvaret efter momslovens § 38, stk. 1, enten anvende en foreløbig fradragsprocent, som er opgjort på baggrund af fordelingen af omsætningen i virksomhedernes regnskabsår før det foregående regnskabsår, eller anvende den faktisk anvendte foreløbige fradragsprocent for det foregående regnskabsår. 1. pkt. finder ligeledes anvendelse ved opgørelsen af det tilbagebetalingsberettigede beløb efter § 11 a, stk. 5, i lov om afgift af elektricitet, § 12, stk. 5, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 12, stk. 5, i lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., § 9, stk. 5, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 9 i lov om afgift af ledningsført vand.

Skatteministeriet, den 29. november 2023

JEPPE BRUUS

/ Jeanette Rose Hansen

Bilag 1***Uddrag af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011/EU af 15. marts 2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem*****Artikel 18.**

1. Medmindre leverandøren har fået andet oplyst, kan vedkommende tage kundens status som afgiftspligtig person for givet, når kunden er etableret i Fællesskabet:

a) hvis kunden har meddelt leverandøren sit personlige momsregistreringsnummer, og leverandøren har fået bekræftet gyldigheden af dette registreringsnummer og af det dertil knyttede navn og den dertil knyttede adresse i overensstemmelse med artikel 31 i Rådets forordning nr. 904/2010 af 7. oktober 2010 om administrativt samarbejde og bekæmpelse af svig vedrørende merværdiafgift.

b) hvis kunden endnu ikke har modtaget et personligt momsregistreringsnummer, men meddeler leverandøren, at vedkommende har ansøgt om at få et, såfremt leverandøren får enhver anden dokumentation, som viser, at kunden er en afgiftspligtig person eller en ikke-afgiftspligtig juridisk person, der skal momsregistreres, og i rimeligt omfang verificerer de oplysninger, kunden har meddelt, efter de normale kommercielle sikkerhedsprocedurer herunder vedrørende kontrol af identitet eller betaling.

2. Medmindre leverandøren har fået andet oplyst, kan denne tage det for givet, at en kunde, der er etableret i Fællesskabet, har status som ikke-afgiftspligtig, når leverandøren kan dokumentere, at kunden ikke har meddelt denne sit personlige momsregistreringsnummer.

3. Medmindre leverandøren har fået andet oplyst, kan denne tage det for givet, at en kunde, der er etableret uden for Fællesskabet, har status som afgiftspligtig:

a) hvis leverandøren fra kunden får en attest, der er udstedt af kundens skattemyndigheder til bekræftelse af, at kunden udøver økonomiske aktiviteter, der berettiger denne til at få momsen refunderet, jf. Rådets direktiv 86/560/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område.

b) hvis leverandøren, hvis kunden ikke er i besiddelse af denne attest, er i besiddelse af det momsregistreringsnummer eller et lignende nummer, som kunden har fået tildelt af etableringslandet, og som anvendes til identifikation af virksomheder, eller enhver anden dokumentation, som viser, at kunden er afgiftspligtig, og hvis leverandøren i rimeligt omfang verificerer de oplysninger, kunden har meddelt, efter de normale kommercielle sikkerhedsprocedurer, herunder vedrørende kontrol af identitet eller betaling.

Artikel 55.

For de transaktioner, der er omhandlet i artikel 262 i direktiv 2006/112/EF, skal afgiftspligtige personer, som har fået et momsregistreringsnummer i henhold til artikel 214 i nævnte direktiv, og ikke-afgiftspligtige juridiske personer, der er momsregistreret, når de handler i denne egenskab, straks meddele deres momsregistreringsnummer til deres leverandører af varer og tjenester.

De i artikel 3, stk. 1, litra b), i direktiv 2006/112/EF omhandlede afgiftspligtige personer, der har ret til ikke at blive pålagt afgifter for deres erhvervelser inden for Fællesskabet i medfør af artikel 4, stk. 1, i nærværende forordning, skal ikke meddele deres momsregistreringsnummer til deres leverandører af

varer, hvis de er momsregistreret i overensstemmelse med artikel 214, stk. 1, litra d) og e), i nævnte direktiv.